

جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی

دوره ششم - سال دوم

۱۳۸۰ - ۱۳۸۱

تاریخ چاپ ۱۳۸۰/۹/۱۷

شماره ترتیب چاپ ۹۹۲

شماره چاپ سابقه

شماره دفتر ثبت ۳۷۷

طرح

طرح نظام صنفی

اقتصادی

کمیسیونهای ارجاعی

اجتماعی - امنیت ملی و سیاست خارجی - قضائی و حقوقی

اداره کل قوانین

بِسْمِ تَعَالَى

ریاست محترم مجلس شورای اسلامی

با گذشت بیش از بیست و یک سال از تصویب متن اصلی قانون نظام صنفی و تغییراتی که در سایر قوانین و مقررات اقتصادی و اجتماعی حاصل شده است، ناکارآمدی‌هایی که حاصل از اجراء قانون نظام صنفی فعلی می‌باشد از جمله:

- ۱ - ناکارآمدی سازمان تشکیلات نظام صنفی.

- ۲ - عدم تناسب مسؤولیت‌ها و اختیارات تشکیلات صنفی.

- ۳ - یکسانی مقررات تشکیلاتی برای کل کشور که موجب تضییع حقوق مناطق

محروم و کم جمعیت می‌شود.

- ۴ - عدم قبول مسؤولیت توسط تشکیلات نظام صنفی برای ساماندهی و نظارت

کامل بر واحدهای صنفی و سایر مواردی که فعلاً امکان طرح آن نیست لزوم بازنگری در قانون نظام صنفی به صورت کلی محسوس بوده و لذا طرح نظام صنفی ارائه می‌گردد.

محمد نعیمی پور - امرالله محمدی جزوی - حبیب‌الله اسماعیل‌زاده - عبدالرحمن تاج‌الدین - علی محمد نمازی - جلیل سازگارنژاد - محمدعلی سعیدایی جهرمی - محسن میردامادی - میثم سعیدی - احمد شیرزاد - قهرمان بهرامی - الهه کولایی - فاطمه راکعی - داود حسن‌زادگان - فاطمه حقیقت‌جو - احمد میدری - اکرم مصوری منش - نعمت‌الله علیرضائی - علیرضا نوری - حسن رمضانیاپور - سیدابراهیم امینی - جعفر

افقهی

طرح نظام صنفی

فصل اول - تعاریف

ماده ۱ - نظام صنفی: قواعد و مقرراتی است که آموز مربوط به سازمان، وظایف، رد و حقوق افراد و واحدهای صنفی را طبق این قانون تعیین می‌کند.

ماده ۲ - فرد صنفی: شخص حقیقی یا حقوقی که در یکی از فعالیت‌های صنفی اعم از تولید، تبدیل، خرید، فروش، توزیع، خدمات و خدمات فنی، سرمایه‌گذاری نموده و به عنوان پیشه‌ور و صاحب حرفه و مشاغل آزاد، خواه شخصاً یا با مباشرت دیگران با اخذ پروانه کسب محل کسبی دایر و یا وسیله کسبی فراهم کند و تمام یا قسمتی از کالا، محصول و یا خدمات را مستقیماً به مصرف‌کننده عرضه نماید، فرد صنفی شناخته می‌شود.

تبصره ۱ - صنفی که دارای قانون خاص هستند از قبیل پزشکان، دندان‌پزشکان، داروسازان، وکلای دادگستری، کارشناسان رسمی دادگستری، روزنامه‌نگاران و صاحبان دفاتر اسناد رسمی و اتحادیه‌ها و شرکتهای تعاونی از شمول این قانون مستثنی می‌باشند. در صورتی که از نظر شمول و یا عدم شمول مقررات این قانون در مورد سایر صنوف اختلاف نظر حاصل شود، نظر هیأت عالی نظارت ملاک و قطعی خواهد بود.

تبصره ۲ - کلیه واردکنندگان کالا که به صورت تجاری اقدام به واردات کالا نمایند و قصد توزیع یا فروش کالای وارداتی خود را داشته باشند، در صورتی که مبادرت به عرضه مستقیم کالا به مصرف‌کننده نمایند ملزم به اخذ پروانه کسب طبق مقررات این قانون خواهند بود.

تبصره ۳ - اشخاص، شرکتها، کارگاهها و مؤسسات تولیدی و واحدهای تجاری و

خدماتی که وضع آنها با ضوابط و مقررات اتاق بازرگانی و صنایع و معادن ایران و اتاق تعاون انطباق ندارد ولو این که تولیدات و کالاها و خدمات خود را مستقیماً هم به مصرف‌کننده عرضه نمایند، تابع مقررات این قانون خواهند بود.

تبصره ۴- کارگاهها و مؤسسات تولیدی و واحدهای خدماتی یا اقتصادی که دارای مجوز فعالیت از وزارتخانه‌ها، سازمانهای دولتی و شهرداریها و غیره بوده، چنانچه مبادرت به عرضه مستقیم کالا یا خدمات به مصرف‌کننده نمایند، تابع مقررات این قانون خواهند بود.

ماده ۳- واحد صنفی: واحد اقتصادی یا خدماتی که فعالیت آنها در محل ثابت و با وسیله سیار بوده و توسط فرد یا افراد صنفی با اخذ پروانه کسب دایر شده باشد، واحد صنفی شناخته می‌شود.

تبصره - منظور از وسیله سیار تاکسی بار و سایر وسائلی خواهد بود که به تشخیص هیأت عالی نظارت وسیله سیار شناخته شود.

ماده ۴ - صنف: آن گروه از اشخاص حقیقی و حقوقی که طبیعت فعالیت آنان از یک نوع باشد، تشکیل یک صنف را می‌دهند.

تبصره - صنوف مشمول این قانون، با توجه به نوع فعالیت آنها به چهار گروه تولیدی، توزیعی، خدماتی و خدمات فنی تقسیم می‌شوند.

لیست تفکیکی صنوف چهارگانه فوق توسط دبیرخانه هیأت عالی نظارت تهیه و تصویب هیأت عالی نظارت خواهد رسید.

۱- صنوف تولیدی: آن دسته از صنوفی که فعالیت و خلاقیت‌های آنها منجر به تغییر فیزیکی یا شیمیایی مواد گشته و منحصراً تولیدات خود را مستقیم یا غیرمستقیم در اختیار مصرف‌کننده قرار می‌دهند، صنوف تولیدی نامیده می‌شوند.

۲- صنوف خدمات فنی: آن دسته از صنوفی که فعالیت آنها منجر به رفع عیب و

نقص یا مرمت و نگهداری کالا می‌گردد، یا اشتغال به آن مستلزم داشتن صلاحیت فنی لازم می‌باشد، صنوف خدمات فنی نامیده می‌شوند.

۳- صنوف توزیعی: آن دسته از صنفی که صرفاً نسبت به عرضه کالا از محل واردات یا تولیدات داخلی اقدام می‌نمایند، بدون این که در تولید کالا یا تغییر دادن کیفیت آن نقش داشته باشند، صنوف توزیعی نامیده می‌شوند.

۴- صنوف خدماتی: آن دسته از صنفی که با فعالیت‌های خود قسمتی از نیازهای جامعه را تأمین نموده و این فعالیت در زمینه تبدیل مواد به فرآورده یا خدمات فنی نباشد، صنوف خدماتی نامیده می‌شوند.

ماده ۵- پروانه کسب: اجازه‌ای است که طبق مقررات این قانون به منظور شروع و ادامه کسب و کار و حرفه به فرد یا افراد صنفی برای محل مشخص و یا وسیله کسب مشخص داده می‌شود.

ماده ۶- پروانه مهارت فنی: گواهینامه مهارت انجام کار فنی است که توسط مراجع ذیصلاح صادر می‌شود.

ماده ۷- حدود صنفی: حداقل فاصله‌ای است بین دو محل کسب مشابه فرد یا افراد صنفی یا توجه به نوع فعالیت کسبی هر یک از آنها.

ماده ۸- اتحادیه صنفی: افراد یک صنف برای حفظ حقوق و حیثیت شغلی خود با تشریک مساعی و معاضدت یکدیگر تشکیل اتحادیه صنفی را می‌دهند.

ماده ۹- مجمع امور صنفی: مجمعی است که از نمایندگان منتخب اعضاء هیأت‌مدیره اتحادیه‌های صنفی تشکیل می‌گردد و دارای شخصیت حقوقی مستقل می‌باشد.

ماده ۱۰- شورای اصناف کشور: شورایی است که به منظور ایجاد هماهنگی بین مجامع امور صنفی شهرهای کشور و براساس مقررات این قانون تشکیل و دارای شخصیت

حقوقی مستقل می باشد.

ماده ۱۱ - کمیسیون نظارت: کمیسیونی است که طبق مقررات این قانون تشکیل و بر سازمانهای صنفی هر شهر نظارت دارد.

ماده ۱۲ - هیأت عالی نظارت: هیأتی است که به منظور تعیین خط مشی، ارشاد، هماهنگی و نظارت بر کمیسیونهای نظارت و کلیه سازمانهای صنفی کشور تشکیل می گردد و بالاترین مرجع نظارت و تصمیم گیری بر امور اصناف کشور می باشد.

تبصره - سازمانهای صنفی عبارتند از اتحادیه های صنفی و مجامع امور صنفی و شورای اصناف کشور.

فصل دوم - فرد صنفی

ماده ۱۳ - وظایف فرد صنفی:

۱ - افراد صنفی مکلفند مقررات صنفی، همچنین قوانین و مقررات مربوط به کار و بیمه های اجتماعی، انتظامی، بهداشتی، ایمنی، حفاظت فنی و زیباسازی محیط کار و دستورالعملهای مربوط به نرخها و قیمت گذاری کالا و خدمات که از سوی ارگانهای ذی ربط ابلاغ می گردد و دستوراتی که طبق قوانین و مقررات از طرف مجمع امور صنفی و اتحادیه های مربوطه داده می شود را رعایت و اجرا نمایند.

۲ - هرکس بخواهد یک واحد صنفی ایجاد کند، قبل از سپردن هرگونه تعهد یا پرداخت سرقفلی و یا عقد اجاره و یا خرید محل باید به اتحادیه ذی ربط مراجعه و با توجه به مقررات مربوطه تقاضای کتبی خود را تسلیم نماید. اتحادیه موظف است با رعایت حق تقدم درخواستهای رسیده، نظر خود را مبنی بر رد یا قبول تقاضا حداکثر ظرف مدت (ده روز) به متقاضی اعلام نماید. در صورت قبول تقاضا، متقاضی بایستی حداکثر ظرف مدت

(سه ماه) مدارک مورد نیاز اتحادیه را تکمیل نموده و به اتحادیه تسلیم نماید. اتحادیه موظف است پس از دریافت تمام مدارک لازم ظرف مدت (پانزده روز) نسبت به صدور پروانه کسب و تسلیم آن به متقاضی اقدام نماید. همچنین متقاضی پروانه کسب موظف است از تاریخ دریافت پروانه کسب ظرف (مدت سه ماه) نسبت به افتتاح محل کسب اقدام نماید، در غیر این صورت پروانه از درجه اعتبار ساقط می‌گردد.

تبصره ۱ - چنانچه اتحادیه درخواست متقاضی پروانه کسب را رد نموده و یا از صدور پروانه استنکاف نماید، بایستی مراتب با ذکر دلایل قانونی کتباً به متقاضی اعلام و چنانچه متقاضی به آن معترض باشد، می‌تواند اعتراض کتبی خود را ظرف مدت (یک ماه) از تاریخ دریافت پاسخ به مجمع امور صنفی تسلیم نماید.

مجمع امور صنفی مکلف است طی مدت (پانزده روز) به اعتراض متقاضی رسیدگی نموده و نظر قطعی خود را جهت اجرا به اتحادیه مربوطه اعلام نماید.

تبصره ۲ - در صورت اعتراض متقاضی به نظر مجمع امور صنفی، متقاضی می‌تواند ظرف مدت (ده روز) مراتب را به کمیسیون نظارت منعکس نموده و کمیسیون نیز مکلف است ظرف مدت (یک ماه) نظر خود را اعلام دارد. نظر کمیسیون نظارت در این مورد قطعی و لازم الاجراء است.

تبصره ۳ - در صورت اعلام رأی کمیسیون نظارت مبنی بر لزوم صدور پروانه کسب، استنکاف اتحادیه از صدور آن تخلف محسوب شده و کمیسیون نظارت بر اساس مقررات این قانون عمل خواهد کرد.

تبصره ۴ - کلیه شرکتهایی که مشمول قانون نظام صنفی می‌باشند، موظفند نسبت به اخذ پروانه کسب از مراجع مربوطه اقدام نمایند، در غیر این صورت مرجع صدور پروانه کسب از فعالیت آنها جلوگیری نموده و نسبت به تعطیل شرکت اقدام می‌نماید.

ماده ۱۴ - تأسیس هر نوع محل کسب و واحد صنفی و اشتغال به هر نوع کسب و

حرفه، مستلزم داشتن پروانه کسب خواهد بود، در غیر این صورت فعالیت آنان غیرقانونی محسوب و توسط اتحادیه صنفی مربوطه رأساً و یا با همکاری نیروی انتظامی نسبت به تعطیل آن اقدام می‌گردد.

تبصره - تهیه و تنظیم ضوابط لازم برای صدور پروانه کسب، براساس آیین‌نامه‌ای خواهد بود که توسط وزارت بازرگانی و با کسب نظر وزارت کشور و مجامع امور صنفی مراکز استانها و نیروی انتظامی ناجا و سایر نهادهای ذی‌ربط تهیه و به تصویب هیأت عالی نظارت خواهد رسید.

ماده ۱۵ - واحدهای صنفی مکلفند در پایان هر سال عوارض مقرر، بیمه، مالیات و حق عضویت اتحادیه را پرداخته و هر پنج سال یک بار نسبت به تمدید پروانه کسب اقدام نمایند.

ماده ۱۶ - افراد صنفی فاقد صلاحیت فنی مکلف به دریافت گواهی مهارت فنی از مراجع ذی‌صلاح می‌باشند، در غیر این صورت پروانه کسب آنان لغو خواهد شد.

تبصره - آیین‌نامه اجرائی این ماده و تعیین استانداردها و ضوابط لازم و مدتی که برای کسب صلاحیت فنی در مشاغل گوناگون در نقاط مختلف کشور لازم است، همچنین نحوه تأمین هزینه‌های آموزش حرفه‌ای افراد صنفی از طرف وزارت کار و امور اجتماعی، وزارت بازرگانی، وزارت آموزش و پرورش، مجمع امور صنفی و سایر وزارتخانه‌های ذی‌ربط تهیه و پس از تصویب هیأت عالی نظارت به مرحله اجرا گذارده خواهد شد.

ماده ۱۷ - در صورتی که دارنده پروانه کسب محجور شود، قیم می‌تواند با رعایت غبطه محجور و طبق مقررات این قانون و آئین‌نامه‌های مربوطه نسبت به اداره و یا انتقال واحد صنفی اقدام نماید.

ماده ۱۸ - عمده فروشان مکلفند در موقع فروش و یا تحویل کالا به افراد یا واحدهای صنفی صورتحساب فروش و یا تحویل کالا را که در آن مشخصات، قیمت کل،

ارزش واحد و شماره اقتصادی خریدار و فروشنده به طور روشن درج شده باشد در اوراق مخصوص چایی که حاوی عنوان و نشانی فروشنده باشد به خریداران و تحویل گیرندگان کالا بدهند و افراد صنفی مکلفند صورتحساب مذکور را در واحد صنفی محفوظ و آماده ارائه نگهدارند.

تبصره - منظور از عمده فروش مندرج در این قانون و آئین نامه های اجرائی آن هر شخص حقیقی و یا حقوقی اعم از تولیدکننده یا توزیع کننده و یا واردکننده است که تمام یا قسمتی از فرآورده های صنعتی و معدنی و یا کشاورزی و یا کالای وارداتی را در اختیار غیر مصرف کننده اعم از افراد صنفی، تجار، بنکداران و حق العملکاران خواه به صورت فروش و یا به طور امانی برای فروش قرار می دهند. تجار و بنکداران و حق العمل کارانی که شخصاً تولیدکننده و یا واردکننده نبوده و به شرح فوق محصول و یا کالاهائی را در اختیار گرفته و سپس به افراد صنفی می فروشند نیز عمده فروش محسوب می شوند.

ماده ۱۹ - صاحبان اماکن عمومی از قبیل سالن های پذیرائی، اغذیه فروشی ها و رستورانها اعم از چلوکبابی ها و سایر اماکن مشابه به تشخیص مجمع امور صنفی و تصویب کمیسیون نظارت مکلفند فهرست ارزش اغذیه و اجناس و خدماتی که برای مصرف مشتریان ارائه می شود را در فرمهای مخصوص تهیه و در دسترس مشتریان قرارداده و بر مبنای آن صورتحساب به مشتری تسلیم نمایند. ضمناً صاحبان اماکن مکلفند نرخ اغذیه و اجناس خود را در تابلوی مخصوص در مدخل ورودی به قسمی که در معرض دید همگان باشد نصب نمایند.

ماده ۲۰ - افراد یا واحدهای صنفی مجاز نیستند برای جلب مشتری در باره محصولات، کالا و یا خدمات، برخلاف واقع تبلیغ نمایند. مجمع امور صنفی مکلف است تبلیغاتی را که خلاف واقع تشخیص دهد منع نماید.

فصل سوم - اتحادیه صنفی

ماده ۲۱ - در هر شهری که واحدهای صنفی با فعالیت‌های شغلی مشابه وجود داشته باشد افراد صنفی به منظور حفظ و حمایت از حقوق صنفی خود و پیشرفت اقتصاد شهری با رعایت این قانون مبادرت به تشکیل اتحادیه صنفی می‌نمایند.

تبصره ۱ - اتحادیه صنفی دارای شخصیت حقوقی مستقل می‌باشد و پس از ثبت در وزارت بازرگانی رسمیت می‌یابد.

تبصره ۲ - تعداد واحدهای صنفی برای تشکیل یک اتحادیه صنفی در شهرهایی که جمعیت آنها بیش از یک میلیون نفر باشد حداقل یکصد و پنجاه واحد صنفی و در شهرهای کمتر از یک میلیون نفر جمعیت حداقل پنجاه واحد صنفی خواهد بود و کمیسیون نظارت می‌تواند برای شهرهایی که مقتضی باشد نصاب مقرر را تغییر دهد.

ماده ۲۲ - وظایف و اختیارات اتحادیه‌های صنفی عبارتند از:

۱ - ارائه پیشنهادهای لازم به منظور تهیه و تنظیم ضوابط لازم برای صدور پروانه صنفی و انواع پروانه‌ها برای مشاغل و تغییرات لازم در هر یک از آنها به مجمع امور صنفی جهت رسیدگی و تصویب هیأت عالی نظارت.

۲ - اجرای مصوبات و بخشنامه‌های هیأت عالی و کمیسیون نظارت که در چهارچوب این قانون بوده و از طریق مجمع امور صنفی به اتحادیه ابلاغ می‌گردد.

تبصره - مجمع امور صنفی موظف است مصوبات و بخشنامه‌های هیأت عالی و کمیسیون نظارت را ظرف مدت ده روز از تاریخ دریافت به اتحادیه‌های صنفی ابلاغ نماید و پس از انقضای مدت مذکور دبیرخانه هیأت عالی و کمیسیون نظارت می‌توانند رأساً مصوبات و بخشنامه‌های خود را به اتحادیه صنفی جهت اجرا ابلاغ نمایند.

۳ - ارائه پیشنهادهای لازم در رابطه با امور اصناف به مجمع امور صنفی.

۴ - دریافت تقاضا و مدارک متقاضیان پروانه کسب و انجام اقدام قانونی لازم با رعایت مقررات مربوطه جهت صدور پروانه کسب.

تبصره - صنوفی که طبق قوانین و مقررات نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران ملزم به رعایت مقررات ادارات اماکن عمومی می‌باشند، جلب نظر ادارات مزبور نیز ضروری است.

۵ - ابطال پروانه و تعطیل محل کسب طبق مقررات مربوطه و اعلام آن به کمیسیون نظارت و جلوگیری از ادامه فعالیت واحدهای صنفی که بدون پروانه دایر می‌شوند و یا پروانه آنها به عللی باطل می‌گردد. اتحادیه می‌تواند در اجرای این امر با حضور نماینده دادگستری، مواد غذایی و یا مصرفی و وسائل و تجهیزات واحدهای صنفی مذکور را از محل صنفی خارج کرده و تحویل صاحب آن بنماید و آن قسمت از تأسیسات و مستحقات را که منحصراً به مناسبت نوع فعالیت صنفی دایر و یا احداث گردیده است و خارج کردن آن از محل کسب به نحو متعارف مقدور نباشد و بقای آن موجب ادامه کار می‌گردد از حیز انتفاع ببندارد.

۶ - تنظیم بودجه سال بعد و تسلیم آن تا اول دی ماه هر سال به مجمع امور صنفی جهت رسیدگی و تصویب.

۷ - تنظیم ترازنامه سالانه و تسلیم آن تا پایان اردیبهشت ماه هر سال به مجمع امور صنفی برای رسیدگی و تصویب.

۸ - نظارت در اجرای تصمیمات و مصوبات کمیسیون نظارت درباره ساعت کار و تعطیلات واحدهای صنفی.

۹ - ایجاد تسهیلات لازم به منظور آموزش مربوط به امور صنفی، حرفه‌ای و هنری افراد صنفی مستقلاً، یا با کمک سازمانهای دولتی و یا خصوصی و همکاری لازم با وزارت کار و امور اجتماعی در تأمین این منظور طبق مقررات مربوطه.

۱۰ - تشکیل کمیسیون رسیدگی به شکایات به منظور رسیدگی به اختلافات افراد صنفی و یا شکایات ارباب رجوع و مشتری و همچنین تشکیل کمیسیون بازرسی واجدهای صنفی و کمیسیون فنی.

تبصره ۱ - اعضاء کمیسیونهای مذکور که بین سه تا نه نفر می باشند به پیشنهاد اتحادیه و تصویب مجمع امور صنفی ذی ربط تعیین می گردند.

تبصره ۲ - وظایف کمیسیونهای مذکور با پیشنهاد مجامع امور صنفی مراکز استانهای کشور توسط دبیرخانه هیأت عالی نظارت تهیه و به تصویب هیأت عالی نظارت خواهد رسید.

تبصره ۳ - در صورت بروز اختلاف صنفی بین افراد صنفی و اتحادیه، مراتب به مجمع امور صنفی ارجاع می شود، نظر مجمع امور صنفی در این مورد قطعی و لازم الاجراء می باشد.

۱۱ - هماهنگی با شهرداری به منظور تمرکز تدریجی کالاهای و معاملات عمده فروشی در میادین و مراکز معین شهری متناسب با احتیاجات شهر طبق مقررات و ضوابطی که با پیشنهاد مجمع امور صنفی به تصویب کمیسیون نظارت خواهد رسید.

ماده ۲۳ - مدت خدمت و مسؤولیت اعضاء هیأت مدیره اتحادیه های صنفی از تاریخ انتخاب چهار سال تمام می باشد. کمیسیون نظارت موظف است (شش ماه) قبل از پایان هر دوره مقدمات برگزاری انتخابات را فراهم نماید.

تبصره ۱ - وزارت بازرگانی مکلف است با همکاری مجامع امور صنفی مراکز استانها ظرف دو ماه از تاریخ تصویب این قانون آئین نامه انتخابات اتحادیه های صنفی را تهیه و برای تصویب به هیأت عالی نظارت ارائه نماید.

تبصره ۲ - چنانچه انتخابات اتحادیه صنفی به هر دلیلی صورت نپذیرد، تا انتخابات هیأت مدیره جدید، هیأت مدیره قبلی مسؤولیت های مربوطه را عهده دار

خواهد بود. چنانچه بر اثر استعفاء، عزل، فوت، حجر، هیأت مدیره از نصاب قانونی برای اداره اتحادیه ساقط شود، کمیسیون نظارت مکلف است حداکثر ظرف مدت (شش ماه) نسبت به برگزاری انتخابات جدید اقدام نموده و تا انجام انتخابات، افرادی از اعضاء همان صنف را با معرفی مجمع امور صنفی مربوطه برای اداره امور اتحادیه منصوب نماید. تمدید مهلت مزبور صرفاً برای یک بار با تصویب کمیسیون نظارت مجاز خواهد بود. ضمناً افراد منتخب فوق دارای کلیه اختیارات و حقوق و تکالیف هیأت مدیره می باشند.

ماده ۲۴ - هیأت مدیره هر اتحادیه صنفی مکلفند یک نفر را از بین خود به عنوان نماینده رسمی برای عضویت در مجامع امور صنفی به کمیسیون نظارت معرفی نمایند. ماده ۲۵ - هر فرد صنفی که مطابق مقررات این قانون به عنوان نماینده در اتحادیه صنفی خود و یا هر یک از سازمانهای صنفی شرکت نماید فقط دارای یک رأی خواهد بود. ماده ۲۶ - اتحادیه مکلف است برای افراد یا کارگران واحدهای صنفی که برای انجام خدمات و یا تعمیرات به منازل و اماکن مراجعه می نمایند کارت شناسائی شامل عکس، میزان مهارت و صلاحیت فنی و سایر خصوصیات لازم صادر کند.

ماده ۲۷ - میزان و نحوه وصول درآمد اتحادیه صنفی که از طریق ارائه خدمات به متقاضیان پروانه کسب، حق عضویت افراد صنفی، حق خدمات اعم از فنی و آموزشی و غیره و کمکههای مجمع امور صنفی کسب می گردد، متناسب با وضعیت اتحادیه و نوع شغل و شهر مربوطه و همچنین مبالغی که اتحادیه های صنفی به حساب مجمع امور صنفی ذی ربط واریز می نمایند، حسب آئین نامه ای که توسط وزارت بازرگانی و با کسب نظر مجامع امور صنفی مراکز استانها تهیه و به تصویب هیأت عالی نظارت خواهد رسید، مشخص می گردد.

تبصره - درآمد اتحادیه ها و مجامع امور صنفی که از محل حق عضویت و ارائه

خدمات فنی و آموزش به اعضاء و متقاضیان پروانه کسب به استثناء فعاليت‌های اقتصادی تحصيل فنی گردد از شمول پرداخت ماليات معاف می باشد.

فصل چهارم - مجمع امور صنفی

ماده ۲۸ - مجمع امور صنفی به دو طریق ذیل از نمایندگان منتخب اتحادیه‌های صنفی تشکیل می گردد:

الف - مجمع امور صنفی صنوف تولیدی و خدمات فنی.

ب - مجمع امور صنفی صنوف توزیعی و خدماتی.

تبصره ۱ - حداقل تعداد واحدهای صنفی دارای پروانه کسب در هر شهر برای تشکیل دو مجمع ده هزار واحد صنفی می باشد. هیأت عالی نظارت می تواند بنا به مقتضیات هر شهر نصاب مذکور را تغییر دهد.

تبصره ۲ - پس از لازم الاجراء شدن این قانون مجامع امور صنفی که فاقد نصاب مقرر می باشند، با نظارت کمیسیون نظارت در هر شهر در هم ادغام و تشکیل یک مجمع امور صنفی را می دهند و کلیه اموال، دارائیهها، حقوق و تعهدات مجامع قبل به مجمع جدید منتقل می گردد.

ماده ۲۹ - تعداد اعضاء هیأت رئیسه هر مجمع امور صنفی سه نفر شامل رئیس، نایب رئیس، منشی و خزانه دار می باشد.

ماده ۳۰ - جلسات مجمع امور صنفی با حضور حداقل دو سوم اعضاء تشکیل و رسمیت می یابد و تصمیمات متخذه با اکثریت نصف به علاوه یک آراء حاضرین در جلسه معتبر خواهد بود.

تبصره - مدت مأموریت نماینده اتحادیه صنفی در مجمع امور صنفی ذی ربط تا

انتخاب هیأت مدیره جدید اتحادیه می باشد. در صورت فوت و یا محرومیت از حقوق اجتماعی، استعفا، حجر و یا عزل، اتحادیه وفق ماده (۲۴) این قانون نسبت به معرفی نماینده برای باقیمانده مدت به مجمع امور صنفی اقدام می نماید.

ماده ۳۱ - مجمع امور صنفی در اولین جلسه هر دوره، هیأت رئیسه مجمع را برای مدت دو سال انتخاب می نماید، انتخاب مجدد اعضاء مذکور در ادوار بعدی بلامانع است.

ماده ۳۲ - ترتیب انتخابات هیأت رئیسه مجامع امور صنفی و طرز تشکیل جلسات و تعداد کمیسیونها و سایر مقررات مربوط برای اداره مجامع امور صنفی طبق آئین نامه ای خواهد بود که به پیشنهاد مجامع امور صنفی مراکز استانها توسط دبیرخانه هیأت عالی نظارت تهیه و به تصویب هیأت عالی نظارت خواهد رسید.

ماده ۳۳ - وظایف و اختیارات مجمع امور صنفی به شرح زیر می باشد:

۱ - ایجاد هماهنگی بین اتحادیه های صنفی و راهنمایی صنف.
۲ - تنظیم و تصویب آئین نامه های مالی، استخدامی، اداری، آموزشی و تشکیلاتی اتحادیه های صنفی و تغییرات آنها.

۳ - اظهار نظر در مورد ضوابط تهیه شده برای صدور پروانه های صنفی.

۴ - نظارت بر نحوه اقدامات و عملکرد اتحادیه های صنفی در خصوص صدور پروانه کسب از جهت تطبیق با مقررات قانون نظام صنفی و آئین نامه های مربوطه.

۵ - تأیید صلاحیت و معرفی نمایندگان اتحادیه ها برای واحدهای مالیاتی و سایر مراجعی که قانوناً معرفی نماینده از طرف اتحادیه به عمل می آید.

۶ - انتخاب و معرفی نماینده در کمیسیونهای حل اختلافات مالیاتی مقرر در قانون مالیاتهای مستقیم و همچنین قوانین کار و تأمین اجتماعی.

۷ - نظارت در اجرای مقررات فنی، بهداشتی، ایمنی، انتظامی، حفاظتی،

بیمه‌گذاری و سایر مقررات مربوط به شرایط واحدهای صنفی که از طرف مراجع ذی‌ربط وضع می‌شود و همچنین همکاری با مأمورین مربوطه در اجرای مقررات مذکور به وسیله اتحادیه‌ها.

تبصره - در هر موقع که از طرف مجمع امور صنفی و براساس مقررات مربوطه ترتیباتی برای رعایت بهداشت، ایمنی و یا زیبایی محل کسب تعیین و ابلاغ می‌گردد و افراد صنفی در انجام ترتیبات مذکور یا مخالفت مالک ملک مواجه شوند، می‌توانند به جلب موافقت مجمع امور صنفی و با هزینه خود اقدام لازم را به عمل آورند.

تصمیمات مجمع امور صنفی و اجرای آن باید به نحوی باشد که به تشخیص شهرداری موجب تغییر اساسی ساختمان نگردد و همچنین مغایر با ضوابط شهرسازی نباشد.

۸ - رسیدگی و اظهار نظر نسبت به اعتراض افراد صنفی و سایر اشخاص به تصمیمات اتحادیه.

۹ - انتخاب و معرفی یک نفر نماینده از بین اعضاء هیأت رئیسه به کمیسیون نظارت جهت نظارت بر حسن اجرای انتخابات هیأت مدیره اتحادیه‌های صنفی.

۱۰ - پیشنهاد تشکیل اتحادیه جدید و یا ادغام صنوف مشابه در یک اتحادیه یا تجزیه یک اتحادیه به دو و یا چند اتحادیه جهت اظهار نظر و تصویب کمیسیون نظارت.

۱۱ - تعیین نوع کالا و محصولات که افراد هر صنف می‌توانند برای فروش عرضه نمایند و پیشنهاد آن جهت رسیدگی و تصویب به کمیسیون نظارت و ابلاغ مصوبه به اتحادیه جهت ابلاغ به واحدهای صنفی به منظور عدم تداخل صنفی.

۱۲ - جمع‌آوری اطلاعات و آمار لازم به وسایل مقتضی جهت تعیین تعداد واحدهای صنفی متناسب با جمعیت شهرها و سایر عوامل و نیازمندیهای شهر.

۱۳ - تعیین و پیشنهاد ساعات کار و ایام تعطیل واحدهای صنفی با توجه به طبیعت

و نوع کار آنان جهت رسیدگی و تصویب به کمیسیون نظارت.

۱۴ - همکاری و معاضدت با سایر مجامع امور صنفی و اتاقهای بازرگانی و صنایع و معادن و اتاقهای تعاون.

۱۵ - رسیدگی و تصویب بودجه و ترازنامه اتحادیه‌های صنفی و نظارت بر عملیات مالی آنها.

۱۶ - درجه‌بندی واحدهای صنفی طبق ضوابط و مقرراتی که توسط وزارت بازرگانی، نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران و اتحادیه ذی‌ربط پیشنهاد و به تصویب کمیسیون نظارت رسیده باشد.

۱۷ - تشکیل صندوق تعاون صنفی برای کمک به افراد صنفی، باهماهنگی وزارت تعاون.

تبصره - طرز تشکیل، اداره و منابع درآمد صندوق تعاون صنفی و نحوه استفاده آن طبق آئین‌نامه‌ای خواهد بود که به وسیله وزارت بازرگانی و با همکاری وزارت تعاون و شورای اصناف کشور تهیه و به تصویب هیأت عالی نظارت خواهد رسید.

۱۸ - انجام تحقیقات علمی، آموزشی، پژوهشی و انتشاراتی.

ماده ۳۴ - در شهرهایی که بعضی از اتحادیه‌های صنفی به عللی امکان صدور پروانه کسب را نداشته باشند، به پیشنهاد اتحادیه و تصویب کمیسیون نظارت مسؤلیت صدور پروانه کسب به مجمع امور صنفی واگذار می‌گردد.

تبصره ۱ - صدور پروانه کسب برای مشاغل فنی مستلزم اخذ گواهینامه مهارت فنی از مراجع ذی‌ربط می‌باشد.

تبصره ۲ - انواع مشاغل فنی و کیفیت صدور گواهی مهارت فنی به موجب آئین‌نامه‌ای خواهد بود که از طرف وزارت بازرگانی، وزارت کار و امور اجتماعی و حسب مورد وزارتخانه‌ها و سازمانهای ذی‌ربط و شورای اصناف کشور تدوین و به تصویب هیأت

عالی نظارت خواهد رسید.

تبصره ۳ - کلیه کارگرانی که در واحدهای صنفی و در امور فنی کارگاه مداخله دارند باید قبل از اشتغال به کار، گواهی مهارت فنی اخذ نمایند. ضوابط و مقررات صدور گواهی مذکور، به موجب آئین‌نامه‌ای خواهد بود که ظرف سه ماه پس از تصویب این قانون از طرف وزارت بازرگانی، وزارت کار و امور اجتماعی و وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی و شورای اصناف کشور تهیه و به تصویب هیأت عالی نظارت خواهد رسید.

تبصره ۴ - برای صنفی که تعداد آنها به حد نصاب تشکیل اتحادیه نرسیده و یا فاقد اتحادیه صنفی باشند پروانه کسب از طریق اتحادیه همگن و براساس مقررات و ضوابط این قانون صادر خواهد شد. ضوابط صدور پروانه کسب در مشاغل مشمول این تبصره توسط اتحادیه مربوطه پیشنهاد و به تصویب کمیسیون نظارت خواهد رسید.

ماده ۳۵ - در صورتی که دارنده پروانه کسب بخواهد حقوق ناشی از پروانه خود را به دیگری منتقل نماید، اتحادیه ذی‌ربط در صورت واجد شرایط بودن منتقل‌الیه و رعایت سایر مقررات، پروانه متقاضی را باطل و پروانه جدید به نام منتقل‌الیه صادر می‌نماید.

ماده ۳۶ - در مورد فوت صاحب پروانه حقوق متعارف ناشی از محل یا وسیله کسب، متعلق به ورثه است و پروانه کسب از درجه اعتبار ساقط می‌گردد. چنانچه ورثه یا نماینده قانونی آنها مایل باشند در صورت واجد شرایط فردی بودن می‌توانند ظرف مدت یک سال نسبت به اخذ پروانه کسب اقدام نمایند.

تبصره - در صورتی که ورثه واجد شرایط فردی برای اخذ پروانه کسب نباشد ورثه می‌توانند تا زمانی که محل کسب را به دیگری منتقل نکرده باشند نسبت به معرفی مباشر برای اداره واحد صنفی اقدام نمایند.

ماده ۳۷ - پروانه کسب واحدهای صنفی در موارد زیر به طور موقت یا دائم لغو می‌گردد.

۱ - تعطیل محل کسب، زائد بر مدت یا در غیر موعده مقرر.
۲ - اشتغال به شغل یا مشاغل دیگری در محل کسب غیر از آنچه در پروانه قید گردیده است.

۳ - عدم پرداخت حق عضویت به اتحادیه ذی ربط براساس ضوابطی که در آئین نامه مربوطه تعیین گردیده است.

۴ - عدم اجرای دستورات قانونی اتحادیه‌ها به تشخیص مجمع امور صنفی.
۵ - عدم اجرای مصوبات هیأت عالی و کمیسیون نظارت در چهارچوب این قانون.
۶ - عدم اجرای ضوابط و مقررات ادارات اماکن نیروی انتظامی جمهوری اسلامی

ایران.

۷ - عدم رعایت و اجرای مسائل بهداشتی که از جانب سازمانهای ذی ربط ابلاغ گردیده است.

تبصره ۱ - کسی که پروانه اش لغو شده می تواند ظرف یک ماه از تاریخ ابلاغ تصمیم مبنی بر لغو پروانه به کمیسیون نظارت شکایت کند، نظر کمیسیون مزبور در این مورد قطعی و لازم الاجراء است.

تبصره ۲ - آئین نامه اجرائی این ماده توسط وزارت بازرگانی با هماهنگی شورای اصناف کشور تهیه و به تصویب هیأت عالی نظارت خواهد رسید.

ماده ۳۸ - کمیسیون بازرسی مجمع امور صنفی دارای وظایف و اختیارات زیر می باشد:

۱ - بازرسی امور مربوط به اتحادیه‌ها به منظور حصول حسن انجام کار صنفی و تنظیم گزارش لازم.

۲ - بازرسی و رسیدگی به شکایات و اعتراضاتی که به مجمع امور صنفی می رسد و تنظیم گزارش لازم.

تبصره - کمیسیون موظف است نتیجه بررسی و گزارشهای خود را به هیأت رئیسه مجمع امور صنفی مربوطه جهت اتخاذ تصمیم تسلیم نماید.

ماده ۳۹ - مسؤولان مجامع امور صنفی و اتحادیه‌ها مکلفند تسهیلات لازم برای انجام وظایفی که طبق این قانون بر عهده کمیسیون بازرسی محول است را فراهم کنند.

ماده ۴۰ - در شهرهایی که سازمان صنفی وجود ندارد و جوهی که طبق مقررات این قانون به مجمع امور صنفی تعلق می‌گیرد در حساب مخصوصی که از طرف شهرداری در یکی از بانکهای محل افتتاح می‌شود به صورت سپرده ثابت تودیع می‌گردد و پس از تشکیل مجمع امور صنفی وجوه مذکور به حساب مجمع امور صنفی همان شهر واریز می‌شود. برداشت از وجوه مذکور در غیاب مجمع امور صنفی غیرمجاز و در حکم اختلاس است.

ماده ۴۱ - مجمع امور صنفی مکلف است تا بهمن ماه هر سال بودجه سال آتی خود را تنظیم و برای تصویب به کمیسیون نظارت ارسال دارد.

ماده ۴۲ - ترازنامه سال مالی مجمع امور صنفی باید ظرف دو ماه بعد از هر سال مالی جهت رسیدگی و تصویب به کمیسیون نظارت ارسال گردد.

کمیسیون نظارت مکلف است ترازنامه را ظرف یک ماه رسیدگی و مراتب را به مجمع امور صنفی اعلام دارد، گواهی صحت ترازنامه به منزله مقاصحساب دوره عملکرد مجمع خواهد بود.

ماده ۴۳ - هر یک از اعضاء هیأت رئیسه اتحادیه‌ها و مجامع امور صنفی و مسؤولین مربوطه، نسبت به وجوه و اموال اتحادیه و مجمع امور صنفی و جوهی که در اجرای این قانون و سایر قوانین و مقررات در اختیار آنان قرار می‌گیرد، امین محسوب می‌شوند.

ماده ۴۴ - ترتیب اداره امور مجمع و همچنین پیگیری و اجرای مصوبات اجلاس مجمع به عهده هیأت رئیسه بوده و علاوه بر آن مسؤولیت پیگیری و اجرای بندهای (۱)،

(۴)، (۵)، (۶)، (۷)، (۸)، (۹)، (۱۲)، (۱۴)، (۱۶) و (۱۸) از وظایف و اختیارات مجامع امور صنفی که در ماده (۳۳) این قانون تصریح گردیده به هیأت رئیسه مجمع امور صنفی و سایر وظایف محوله به اجلاس مجمع واگذار می‌گردد.

فصل پنجم - شورای اصناف کشور

ماده ۴۵ - به منظور تقویت مبانی نظام صنفی و هماهنگی بین مجامع امور صنفی کشور شورائی در تهران به نام شورای اصناف کشور تشکیل می‌گردد.

ماده ۴۶ - اعضاء شورای اصناف کشور متشکل از اعضاء هیأت رئیسه مجامع امور صنفی می‌باشند که به ترتیب زیر توسط رؤسای مجامع امور صنفی شهرهای هر استان و با نظارت رئیس کمیسیون نظارت مرکز استان انتخاب و به دبیرخانه هیأت عالی نظارت معرفی می‌گردند:

الف - استانهائی که جمعیت شهری آنها تا یک و نیم میلیون نفر باشد تعداد دو نفر.

ب - استانهائی که جمعیت شهری آنها بیش از یک و نیم میلیون نفر باشد تعداد سه

نفر.

ج - استان تهران نه نفر شامل شش نفر اعضاء هیأت رئیسه مجامع امور صنفی تهران بزرگ و سه نفر از اعضاء هیأت رئیسه مجامع صنفی سایر شهرهای استان با انتخاب رؤسای مجامع امور صنفی شهرهای مذکور و با نظارت مدیرکل بازرگانی استان تهران.

ماده ۴۷ - تعداد اعضاء هیأت رئیسه شورای اصناف کشور مرکب از نه نفر می‌باشند که تعداد شش نفر آنان با رأی مخفی اعضاء شورای اصناف کشور و با حضور هیأت نظارت انتخاب و تعداد سه نفر دیگر با پیشنهاد وزیر بازرگانی و با تصویب هیأت عالی نظارت از بین افراد منعهد و آگاه به مسائل صنفی تعیین می‌گردند.

تبصره ۱ - مدت مسؤلیت اعضای هیأت رئیسه شورای اصناف کشور دو سال می باشد و انتخاب مجدد آنان در ادوار بعدی بلا مانع خواهد بود.

تبصره ۲ - ترتیب برگزاری انتخابات هیأت رئیسه شورای اصناف کشور و تعیین هیأت نظارت به موجب آئین نامه ای خواهد بود که توسط دبیرخانه هیأت تهیه و به تصویب هیأت عالی نظارت خواهد رسید.

ماده ۴۸ - پس از تعیین اعضای هیأت رئیسه شورای اصناف کشور، دبیرخانه هیأت عالی نظارت موظف است ظرف مدت پانزده روز از اعضای هیأت رئیسه شورای مزبور دعوت به عمل آورد تا در جلسه ای نسبت به انتخاب یک نفر رئیس، دو نفر نایب رئیس، یک نفر منشی، یک نفر خزانه دار و چهار نفر به عنوان عضو از بین خود اقدام نمایند.

ماده ۴۹ - وظایف و اختیارات شورای اصناف کشور عبارت است از:

۱ - ایجاد هماهنگی و ارائه نظرات مشورتی به مجامع امور صنفی در جهت اجرای صحیح قانون و مقررات نظام صنفی در سطح کشور.

۲ - ارائه نظر مشورتی در مورد مسائل صنفی، اقتصادی و بازرگانی به وزارت بازرگانی و دیگر وزارتخانه ها و سازمانهای ذی ربط.

۳ - بررسی و تحقیق در مورد وضعیت اصناف و سازمانهای صنفی سایر کشورها.

۴ - همکاری لازم با سازمانها و ارگانهای ذی ربط به منظور برگزاری و تشکیل نمایشگاههای تخصصی و بازرگانی در داخل و خارج از کشور در جهت حمایت از صنوف تولیدی و توسعه صادرات غیر نفتی کشور.

۵ - تهیه و ارائه اطلاعات و آمار لازم از وضعیت اصناف و سازمانهای صنفی کشور از طریق مجامع امور صنفی کشور.

۶ - برگزاری دوره های آموزشی در رشته های مختلف بازرگانی و اقتصادی متناسب با احتیاجات جامعه اصناف کشور با همکاری مجامع امور صنفی.

۷ - جمع‌آوری و ارائه پیشنهادات لازم به منظور بهبود و رفع مشکلات جاری اصناف و سازمانهای صنفی به دبیرخانه هیأت عالی نظارت جهت بررسی و اقدام لازم.

۸ - همکاری لازم با اتاقهای بازرگانی و صنایع و معادن ایران و تعاون در زمینه‌های مختلف صنفی و تجاری و تعاونی.

۹ - تنظیم بودجه سالیانه و تسلیم آن تا اول بهمن ماه هر سال به دبیرخانه هیأت عالی نظارت جهت رسیدگی و تصویب هیأت عالی نظارت.

۱۰ - تنظیم ترازنامه مالی سالیانه و تسلیم آن تا پایان اردیبهشت ماه هر سال به دبیرخانه هیأت عالی نظارت جهت رسیدگی و تصویب هیأت عالی نظارت.

۱۱ - اجرای مصوبات و بخشنامه‌های هیأت عالی نظارت در چهارچوب این قانون و آئین‌نامه‌های مربوطه.

ماده ۵۰ - تشکیلات، طرز تشکیل جلسات، تعداد کمیسیونهای لازم و سایر مقررات مربوط برای اداره شورای اصناف کشور به موجب آئین‌نامه‌ای خواهد بود که توسط دبیرخانه هیأت عالی نظارت با همکاری مجامع امور صنفی تهیه و به تصویب هیأت عالی نظارت خواهد رسید.

ماده ۵۱ - میزان و نحوه وصول درآمد شورای اصناف کشور از طریق حق عضویت مجامع امور صنفی کشور، حق ارائه خدمات فنی و آموزشی، کمکهای سازمانهای صنفی کشور و سایر درآمدهای متفرقه حسب آئین‌نامه‌ای خواهد بود که توسط دبیرخانه هیأت عالی نظارت با هماهنگی مجامع امور صنفی مراکز استانها تهیه و به تصویب هیأت عالی نظارت خواهد رسید.

فصل ششم - کمیسیون نظارت

ماده ۵۲ - کمیسیون نظارت در شهرهای مراکز استان با عضویت مدیران کل و در سایر شهرها با عضویت رؤسای ادارات و مسئولین سازمانهای ذی ربط به شرح ذیل:

۱ - بازرگانی (رئیس کمیسیون).

۲ - کار و امور اجتماعی.

۳ - امور اقتصادی و دارایی.

۴ - صنایع و معادن.

۵ - تعاون.

۶ - بهداشت، درمان و آموزش پزشکی.

۷ - جهاد کشاورزی

۸ - نماینده دادگستری.

۹ - نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران.

۱۰ - شورای شهر، یا شهردار.

۱۱ - مجامع آموزش صنفی.

۱۲ - نماینده استاندار در مرکز استان و نماینده فرمانداری یا بخشداری در مراکز

فرمانداری و بخشداری تشکیل و با حضور حداقل نه نفر رسمیت می یابد و تصمیمات آن با دو سوم مجموع آراء حاضرین معتبر خواهد بود.

تبصره ۱ - در شهرها و بخشهایی که اداره بازرگانی وجود ندارد به موجب حکم

مدیرکل بازرگانی استان، فرماندار و یا بخشدار به عنوان رئیس کمیسیون نظارت تعیین می گردد.

تبصره ۲ - در صورت ضرورت، کمیسیون نظارت می تواند از افراد ذی صلاح و

صاحب نظر بدون داشتن حق رأی در جلسات دعوت به عمل آورد. در مورد تعیین قیمت کالا و خدمات صنفی نماینده سازمان حمایت از مصرف کنندگان و تولیدکنندگان با داشتن

حق رأی در جلسات شرکت خواهد نمود.

ماده ۵۳ - در تهران هیأت عالی نظارت و وظایف کمیسیون نظارت را انجام خواهد داد و می تواند تمام یا قسمتی از وظایف مزبور را به کمیسیون یا کمیسیونهای مرکب از نمایندگان خود اعم از اعضاء هیأت یا افراد دیگر واگذار نماید.

ماده ۵۴ - وظایف و اختیارات کمیسیون نظارت به شرح زیر است:

۱ - ادغام اتحادیه ها و یا تجزیه یک اتحادیه به دو یا چند اتحادیه و موافقت با تشکیل اتحادیه جدید. در صورتی که اتحادیه ای به دو یا چند اتحادیه تمکیک گردد، اموال و دارائیهای منتول و غیرمنتول آن به نسبت تعداد واحدهای صنفی عضو هر یک از اتحادیه های جدید و با نظارت مجمع امور صنفی تقسیم می گردد.

۲ - تصویب آئین نامه های مجمع امور صنفی که به هیأت عالی نظارت محول نشده است.

۳ - نظارت بر انتخابات اتحادیه ها و مجامع امور صنفی.

۴ - رسیدگی و بازرسی عملکرد سازمانهای صنفی و تطبیق اقدامات انجام شده آنها با قوانین و مقررات مربوطه.

۵ - رسیدگی و تصویب بودجه و ترازنامه مجامع امور صنفی.

تبصره - سازمانهای صنفی موظفند همکاری لازم را در موارد فوق الذکر به عمل آورند.

ماده ۵۵ - مسؤولیت هماهنگی و ایجاد همکاری های لازم بین کمیسیونهای نظارت و سازمانهای صنفی استان به عهده رئیس کمیسیون نظارت مراکز استانها می باشد.

رئیس کمیسیون نظارت مرکز استان موظف است با تشکیل جلسات و گردهمایی ها و اتخاذ تدابیر لازم، زمینه اجرای امور مذکور را فراهم نماید.

ماده ۵۶ - کمیسیون نظارت مکلف است انواع کالا و خدمات واحدهای صنفی را

که تعیین نرخ برای آنها از نظر کمیسیون مذکور ضرورت دارد، مشخص و نرخ آنها را برای مدت معین تعیین نماید و به مجمع امور صنفی اعلام دارد.

مجمع امور صنفی مکلف است مراتب را از طریق رسانه‌های گروهی برای اطلاع عموم آگهی و به اتحادیه‌ها و افراد و واحدهای صنفی و عمده‌فروشان، به وسائل مقتضی اعلام کند.

کلیه افراد و واحدهای صنفی و عمده‌فروشان ملزم به رعایت نرخهای معین شده از طرف کمیسیون نظارت می‌باشند. نرخ کالاهائی که از طرف دولت تعیین می‌شود، برای کمیسیون نظارت لازم‌الرعایه است.

تبصره - کمیسیون نظارت می‌تواند نرخ‌گذاری برخی از کالاها و خدمات صنفی را به کمیته‌ای مرکب از نمایندگان ادارات و سازمانهای ذی‌ربط و اتحادیه‌های صنفی مربوطه واگذار نماید.

ماده ۵۷ - کمیسیون نظارت در اجرای سیاست نرخ‌گذاری کالا و خدمات و به منظور رسیدگی به تخلفات صنفی ناظرانی از بین معتمدین خود و مصرف‌کنندگان با معرفی مجامع امور صنفی انتخاب می‌نماید. گزارش ناظرانی که به وسیله کمیسیون نظارت معرفی می‌شوند و برای آنها از طرف مراجع ذی‌صلاح قانونی محل، کارت مخصوص صادر می‌شود، قابل پیگیری در مراجع مربوطه خواهد بود.

تبصره ۱ - مدیریت امور ناظران اعم از استخدام، عزل، نصب و... به عهده مجمع امور صنفی می‌باشد.

تبصره ۲ - چگونگی همکاری مجامع امور صنفی با سازمان بازرسی و نظارت بر قیمت و توزیع کالا و خدمات در خصوص کنترل و نظارت بر قیمت کالا و خدمات صنفی و همچنین رسیدگی به تخلفات صنفی به موجب آئین‌نامه‌ای خواهد بود، که توسط وزارت بازرگانی و با همکاری سازمانهای بازرسی و نظارت بر قیمت و توزیع کالا و خدمات و

تعزیرات حکومتی و مجامع امور صنفی مراکز استانها تهیه و به تصویب هیأت عالی نظارت خواهد رسید.

ماده ۵۸ - خریداران و مصرف‌کنندگان می‌توانند شکایات خود را در مورد گرانفروشی، احتکار، کم‌فروشی و غیره به اتحادیه‌ها و یا مجامع امور صنفی تسلیم دارند. اتحادیه‌ها و مجامع امور صنفی موظفند بلافاصله شکایت را بررسی، و در صورت لزوم تخلف، فرد صنفی متخلف را جهت پیگرد به مراجع قانونی ذی صلاح معرفی نمایند.

ماده ۵۹ - هر واحد صنفی که قصد حراج کالای خود را داشته باشد، مکلف است طبق آئین‌نامه‌ای که از طرف وزارت بازرگانی تهیه و به تصویب هیأت عالی نظارت می‌رسد، اقدام نماید.

فصل هفتم - هیأت عالی نظارت

ماده ۶۰ - هیأت عالی نظارت از اشخاص زیر تشکیل می‌شود:

۱- وزیر بازرگانی (رئیس هیأت).

۲- وزیر کشور.

۳- وزیر تعاون.

۴- وزیر کار و امور اجتماعی.

۵- وزیر بهداشت، درمان و آموزش پزشکی.

۶- وزیر دادگستری.

۷- وزیر امور اقتصادی و دارایی.

۸- وزیر صنایع و معادن.

۹- وزیر جهاد کشاورزی.

۱۰- فرماندهی نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران.

۱۱- شهردار تهران.

۱۲- دو نفر از افراد بصیر در امور اقتصادی، اجتماعی و صنفی با انتخاب

رئیس جمهور.

۱۳- رئیس شورای اصناف کشور.

تبصره - در صورت ضرورت، هیأت عالی نظارت می تواند از افراد ذی صلاح و صاحب نظر بدون داشتن حق رأی در جلسات خود دعوت به عمل آورد.

ماده ۶۱ - هیأت عالی نظارت دارای دبیرخانه ای است که در وزارت بازرگانی مستقر و تشکیلات اداری و امور مالی و نحوه اداره آن به موجب آئین نامه ای خواهد بود که توسط وزارت بازرگانی تهیه و به تصویب هیأت عالی نظارت خواهد رسید.

ماده ۶۲ - وظایف و اختیارات هیأت عالی نظارت به شرح زیر است :

۱- برقرار ساختن حدود صنفی برای مشاغل و صنوفی که داشتن حدود صنفی برای آنها ضروری است.

۲- تصویب وظایف کمیسیونهای رسیدگی به شکایات، بازرسی و فنی اتحادیه های صنفی به پیشنهاد دبیرخانه هیأت عالی نظارت و با کسب نظر مجامع امور صنفی مراکز استانها.

۳- ابطال انتخابات یا عزل اعضاء هیأت رئیسه اتحادیه ها و یا مجامع امور صنفی شهرها به پیشنهاد کمیسیون نظارت.

۴- ابطال انتخابات شورای اصناف کشور و یا عزل اعضاء هیأت رئیسه شورای مذکور.

۵- تصویب آئین نامه هایی که در این قانون پیش بینی شده است.

۶- رسیدگی و اظهارنظر در مورد اختلاف بین کمیسیون نظارت و مجمع امور صنفی.

۷- تعیین سیاستهای اجرائی و تصویب طرحهای لازم در خصوص ساماندهی امور اصناف کشور.

۸- تعیین خط مشی کلی در خصوص صدور پروانه کسب و یکنواخت کردن شکل آنه کسب در سطح کشور با همکاری شورای اصناف کشور.

۹- تعیین خط مشی و سیاستهای اجرائی لازم به منظور ایجاد هماهنگی بین کمیسیونهای نظارت و سازمانهای صنفی کشور و نظارت بر فعالیت آنها.

۱۰- تعیین خط مشی و ارائه راهکارهای مناسب به منظور افزایش سطح کمی و کیفی کالاها و محصولات صادراتی صنوف کشور.

تبصره - کلیه سازمانهای صنفی که به موجب این قانون مکلف به تهیه آئین نامه و ارسال آن به هیأت عالی نظارت می باشند موظفند حداکثر ظرف مدت سه ماه از تاریخ تصویب این قانون نسبت به تدوین آئین نامه و ارسال آن به هیأت مذکور اقدام نمایند در غیر این صورت دبیرخانه هیأت عالی نظارت می تواند نسبت به تهیه آئین نامه های مورد لزوم اقدام و پس از تصویب هیأت عالی نظارت جهت اجرا به سازمانهای صنفی کشور ابلاغ نماید و تغییرات بعدی آئین نامه ها توسط دبیرخانه مذکور و با تصویب هیأت عالی نظارت صورت می پذیرد.

ماده ۶۳ - هیأت عالی نظارت می تواند قسمتی از وظایف خود را به کمیسیون یا کمیسیونهایی مرکب از نمایندگان خود واگذار نماید.

فصل هشتم - مقررات مختلف

ماده ۶۴ - تنظیم امور اصناف و نظارت بر مقررات صنفی خارج از حوزه شهری شهرها به عهده بخش‌داری مربوطه خواهد بود.

تبصره - آئین‌نامه اجرائی این ماده توسط وزارتخانه‌های بازرگانی و کشور تهیه و پس از تصویب هیأت عالی نظارت به مورد اجراء گذارده خواهد شد.

ماده ۶۵ - در شهرهایی که سازمان صنفی وجود ندارد وظایف و اختیارات مربوط در حدود این قانون به عهده شهرداری خواهد بود.

ماده ۶۶ - شهرداری‌ها و سازمانهای وابسته به دولت می‌توانند وصول عوارض و حقوق و هزینه خدمات خود را از اصناف به مجامع امور صنفی واگذار نمایند.

مجامع امور صنفی حقوق و عوارض و هزینه خدمات را طبق مقررات و قوانین مربوط وصول کرده و با کسر کارمزدی که مورد توافق قرار می‌گیرد و از شش درصد (۶٪) تجاوز نخواهد کرد، ظرف یک هفته به حساب مؤسسه مربوط واریز خواهد کرد، مجامع امور صنفی در قبال وجوه دریافتی امین محسوب می‌شوند.

ماده ۶۷ - اتحادیه‌های صنفی و مجامع امور صنفی و شورای اصناف می‌توانند برای خدمات اعضاء هیأت مدیره و هیأت رئیسه خود بر حسب آئین‌نامه‌ای که توسط وزارت بازرگانی و با کسب نظر شورای اصناف کشور تهیه و به تصویب هیأت عالی نظارت خواهد رسید، مبالغی را از محل درآمدهای خود در بودجه سالانه پیش‌بینی و پرداخت نمایند.

ماده ۶۸ - سازمانهای صنفی موظف به اجرای مصوبات هیأت عالی و کمیسیون نظارت در چهارچوب این قانون می‌باشند.

ماده ۶۹ - رسیدگی به تخلفات اداری مسؤولان سازمانهای صنفی مندرج در این

قانون طبق آئین‌نامه‌ای خواهد بود که توسط وزارت بازرگانی و با همکاری وزارت دادگستری و وزارت کشور تهیه و به تصویب هیأت عالی نظارت خواهد رسید.

ماده ۷۰ - نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران موظف است در اجرای این قانون همکاری و اقدامات لازم با سازمانهای صنفی کشور معمول نماید. نحوه همکاری و اقدامات نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران با سازمانهای صنفی به موجب آئین‌نامه‌ای خواهد بود که توسط وزارت بازرگانی و با همکاری وزارت کشور، نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران و شورای اصناف کشور تهیه و به تصویب هیأت عالی نظارت خواهد رسید.

ماده ۷۱ - به منظور ساماندهی واحدهای صنفی در سطح کشور، متقاضیان احداث مجتمع‌های تجاری اعم از اشخاص حقیقی و یا حقوقی، نهادها، سازمانها و شهرداریها مکلفند قبل از دریافت هرگونه مجوز ساخت، تأییدیه کمیسیون نظارت شهر مربوطه را اخذ نمایند.

همچنین شهرداری‌های کشور مکلفند قبل از صدور مجوز ساخت جهت این قبیل اماکن، تأییدیه‌های مزبور را از کمیسیون‌های نظارت دریافت نمایند.

ماده ۷۲ - هر شخص حقیقی و یا حقوقی که بدون پروانه کسب مبادرت به تأسیس واحد صنفی نماید و یا در صورت ابطال پروانه به فعالیت ادامه دهد، اتحادیه صنف مربوطه از کار او جلوگیری و محل کسب را تعطیل می‌نماید. در صورتی که در واحد صنفی مذکور ارزاقی و یا سایر کالاهاى مصرفی روزانه عموم عرضه شده باشد، اتحادیه صنف پس از تعیین مهلت حداکثر ده روز جهت تخلیه کالای واحد صنفی مورد نظر، نسبت به تعطیل واحد مزبور اقدام می‌نماید.

ماده ۷۳ - وزارت امور اقتصادی و دارائی مکلف است از تاریخ لازم‌الاجرا شدن این قانون معادل یک در هزار از درآمد مشمول مالیات صنوف مشمول این قانون را در هر شهر

از مؤدیان به نفع مجامع امور صنفی همان شهر وصول نموده و در حساب جداگانه‌ای منظور و حداکثر ظرف مهلت یک ماه به حساب مجامع امور صنفی ذی‌ربط واریز نماید.

فصل نهم - مجازات متخلفین از قانون نظام صنفی

ماده ۷۴ - متخلفین زیر با توجه به نوع و اهمیت موضوع به پرداخت جزای نقدی از پنجاه هزار (۵۰ ۰۰۰) ریال تا پانصد هزار (۵۰۰ ۰۰۰) ریال محکوم می‌شوند:

۱- هر فرد صنفی که انجام کار و یا خدمتی را قبول می‌کند آن را مطابق مشخصات و متناسب با نوع و اجرت و دستمزد دریافتی انجام ندهد.

۲- هر فرد صنفی که نظامات صنفی اتحادیه مربوط به خود را طبق مقررات این قانون رعایت و اجرا نکند.

۳- هر فرد صنفی که برای جلب مشتری در باره محصولات، یا کالا و یا خدمات برخلاف واقع تبلیغ یا اعلام حراج کند.

ماده ۷۵ - متخلفین زیر، با توجه به نوع و اهمیت موضوع، به پرداخت جزای نقدی از یکصد هزار (۱۰۰ ۰۰۰) ریال تا یک میلیون (۱ ۰۰۰ ۰۰۰) ریال محکوم می‌شوند:

۱- هر فرد صنفی که برابر بند (۴) تبصره (۶) ماده (۱۳) این قانون، مکلف به تسلیم صورت‌حساب می‌باشد، صورت‌حساب به خریدار ندهد.

۲- هر عمده فروشی که در موقع فروش و یا سپردن کالا برای فروش به افراد یا واحدهای صنفی، صورت‌حسابی که در آن مشخصات و قیمت کل و ارزش واحد به طور روشن در روی اوراق مخصوصی که حاوی عنوان و نشانی کامل فروشنده باشد به خریدار ندهد و یا صورت‌حساب را روی نمونه‌های مصوب صادر ننماید و یا صورت‌حساب ناقص بدهد.

۳- هر فرد صنفی که صورت حساب عمده فروش را به شرح مندرج در بند (۲) این ماده در واحد صنفی خود محفوظ ندارد و یا از ارائه آن خودداری کند.

۴- صاحبان اماکن عمومی که به تشخیص مجمع امور صنفی و تصویب کمیسیون نظارت، واحدهای صنفی آنها جزو اماکن عمومی شناخته شده باشد، فهرست ارزش غذایی و اجناس و خدماتی را که برای مشتریان عرضه نمایند در کارتهای مخصوصی در ستروس مشتریان قرار ندهند و همچنین فهرست نرخ غذایی و کالای خود را در مدخل ورودی نصب نمایند و یا بر مبنای آن صورت حساب بیشتری تسلیم مشتری نمایند.

۵- هر فرد صنفی که برابر بند (۳) تبصره (۶) ماده (۱۳) این قانون اجرت یا دستمزد خدمات را در تابلوی مخصوص درج نموده یا در مدخل محل کسب یا حرفه نصب نکند و یا بر حسب روی کالاها الصاق نماید.

۶- هر فرد صنفی که قیمت مندرج در برچسب یا تابلو را طوری تهیه نماید که با مشخصات کالا یا مصنوعات یا فرآوردهها مطابقت نداشته باشد و یا قیمت و اجرت و دستمزد مندرج در برچسب و یا تابلو را زاید بر نرخ مقرر و یا بدون رعایت ضوابطی که برای تعیین نرخ اعلام می‌گردد تعیین نماید.

ماده ۷۶ - هر شخص حقیقی و یا حقوقی که کالاها یا مصنوعات یا فرآورده‌های خود را از نرخ مقرر گرانتر بفروشد و یا از حیث وزن و یا تعداد، کمتر تحویل مشتری بدهد و اجرت و یا دستمزد خدمات را، زاید بر میزان مقرر دریافت دارد و یا ظاهراً با نرخ مترو و معمولی معامله کرده ولی وجه بیشتری دریافت نماید و یا تمهیدی بکار برد که وجه بیشتری از مشتری دریافت دارد، متناسب با مبلغ و دفعات ارتکاب جرم به پرداخت جزای نقدی از یک تا ده برابر مبلغ اضافه دریافتی محکوم و یا به حبس تعزیری از شصت و یک روز تا شش ماه و یا به هر دو مجازات محکوم می‌شود.

ماده ۷۷ - هر شخص حقیقی یا حقوقی که کالاها، محصولات و فرآورده‌های خود را

به نحوی تولید نماید که از لحاظ کیفیت و اجزاء و مواد تشکیل دهنده آن نامرغوب و یا پائین تر از مشخصات تعیین شده توسط مؤسسه استاندارد و یا سایر دستگاههای ذی ربط، و یا شرایط مندرج در قرارداد تولید و یا سفارش خرید باشد، حسب مورد به جزای نقدی از پانصد هزار (۵۰۰ ۰۰۰) ریال تا پنجاه میلیون (۵۰ ۰۰۰ ۰۰۰) ریال و یا حبس تعزیری از شش ماه تا یک سال محکوم خواهد شد.

تبصره - در مورد کالاهای مشمول استاندارد اجباری و مواد غذایی، با متخلف وفق قوانین مربوط رفتار خواهد شد.

ماده ۷۸ - هر فرد صنفی که کالای خود را پنهان نموده و یا از فروش آن خودداری کند به جزای نقدی از یک تا پنج برابر ارزش کالای پنهان شده محکوم می شود.

ماده ۷۹ - هر شخص حقیقی و یا حقوقی که کالاها یا مصنوعات و یا فرآورده های خود را به صورت عمده و به قصد احتکار و ایجاد بازار سیاه پنهان نماید به جزای نقدی معادل بیست درصد (۲۰٪) ارزش کالای احتکار شده و یا به حبس تعزیری از شش ماه تا سه سال و یا به هر دو مجازات محکوم می شود.

تبصره - در صورتی که نگهداری کالا با اطلاع مراجع ذی صلاح باشد مشمول احتکار نمی گردد.

ماده ۸۰ - در کلیه مواردی که به موجب این قانون مسؤلیت متوجه اشخاص حقوقی باشد، مدیرعامل یا مدیر مسؤل شخصیت حقوقی که دستور داده مرتکب محسوب و کیفر درباره آنان اجرا خواهد شد.

تبصره - در صورتی که چند نفر یک واحد صنفی را مشترکاً اداره نمایند، متضامناً مسؤلیت امور واحد را عهده دار خواهند بود.

ماده ۸۱ - افراد صنفی که یک بار به اتهام هر یک از تخلفات مندرج در مواد (۷۵)، (۷۶)، (۷۷) و (۷۹) این قانون محکوم شده و ظرف دو سال از تاریخ قطعیت حکم مجدداً

مرتکب یکی از تخلفات مذکور در فوق بشوند علاوه بر کیفر مقرر به تعطیل موقت واحد صنفی یا محل کسب و یا منع از عرضه خدمات از سه ماه تا یک سال محکوم خواهند شد و همچنین اشخاصی که به اتهام تخلفات مندرج در مواد (۷۸) و (۸۰) قانون محکوم شده و ظرف یک سال از تاریخ قطعیت حکم مجدداً مرتکب هر یک از تخلفات مزبور بشوند علاوه بر کیفر مقرر به تعطیل موقت محل کسب از سه ماه تا یک سال محکوم خواهند شد و هرگاه تعداد محکومیت افراد صنفی یا عمده فروشان به شرح فوق در یک سال از دو بار تجاوز نماید برای بار سوم علاوه بر کیفر مقرر، به لغو پروانه و تعطیل واحد صنفی و یا محل کسب نیز محکوم می‌شوند و اشتغال مجدد آنها پس از گذشتن یک سال از تاریخ لغو پروانه ممنوع به تحصیل پروانه جدید با رعایت مقررات قانون مربوط خواهد بود.

تبصره - در هر مورد که واحد صنفی یا محل کسب عمده فروشی تعطیل می‌شود کالاهای فاسدشدنی موجود به وسیله اتحادیه مربوطه از طریق شبکه‌های توزیعی که توسط وزارتخانه‌های ذی‌ربط تعیین گردیده به فروش رسیده و وجوه حاصل از فروش پس از وضع هزینه‌های متعارف به صاحب آن پرداخت می‌گردد.

ماده ۸۲ - کسانی که پلمپ و یا لاک و مهر محل‌های تعطیل شده در اجرای این قانون را بشکنند و محل‌های مزبور را به نحوی از انحاء برای کسب مورد استفاده قرار دهند به مجازات مقرر در ماده (۵۴۳) قانون مجازات اسلامی (تعزیرات و مجازاتهای بازدارنده) محکوم می‌شوند.

ماده ۸۳ - چنانچه بر اثر وقوع تخلفات مندرج در این قانون، خسارتی به اشخاص حقیقی یا حقوقی وارد شود مرجع رسیدگی مکلف است به درخواست ذی‌نفع (خسارت دیده) متخلف را علاوه بر مجازات‌های مقرر در این قانون به جبران زیانهای وارده نیز محکوم نماید.

ماده ۸۴ - مرجع رسیدگی به تخلفات مقرر در این فصل در هر زمان، همان مرجع

ذی صلاح خواهد بود که به تخلفات مندرج در قانون تعزیرات حکومتی مصوب ۱۳۶۷/۱۲/۲۳ رسیدگی می‌کند.

ماده ۸۵ - از تاریخ تصویب این قانون، کلیه مواد و تبصره‌های قانون نظام صنفی مصوب ۱۳۵۹/۴/۱۳ شورای انقلاب و کلیه اصلاحات و الحاقات مصوب ۱۳۶۸/۲/۳۱ و ۱۳۶۸/۱۲/۱۳ و ۱۳۷۴/۶/۲۶ مجلس شورای اسلامی لغو و بلااثر می‌گردد.

ماده ۸۶ - کلیه هزینه‌های مربوط به اجرای این قانون توسط افراد صنفی تأمین می‌شود.

قانون نظام صنفی مصوب ۱۳۵۹/۴/۱۳ شورای انقلاب جمهوری اسلامی ایران

فصل اول - تعاریف

ماده ۱ - نظام صنفی - قواعد و مقرراتی است که امور مربوط به زمان ، وظایف ، حدود و حقوق افراد و واحدهای صنفی را طبق این قانون تعیین میکند .
ماده ۲ - فرد صنفی - شخص حقیقی یا حقوقی که در یکی از فعالیتهای صنفی اعم از تولید ، تبدیل ، خرید و فروش ، توزیع و انجام خدمات بدنی یا فکری سرمایه‌گذاری نموده و بعنوان پیشه‌ور و صاحب حرفه و مشاغل آزاد خواد شخصاً یا با مباشرت دیگران محل کسبی دایر و یا وسیله کسبی فراهم کند و تمام یا قسمتی از کالا و یا محصول و یا خدمات را مستقیماً بصرف‌کننده عرضه نماید، فرد صنفی شناخته میشود .

تبصره ۱ - صنفی که دارای قانون و مقررات خاص هستند از قبیل پزشکان ، وکلای دادگستری ، روزنامه‌نگاران ، صاحبان دفاتر اسناد رسمی از شمول این قانون مستثنی میباشند .

تبصره ۲ - دارندگان کارت اتاق بازرگانی و صنایع و معادن ایران در

سورتی که مبادرت به ایجاد واحد صنفی طبق تعریف این قانون بنمایند ،
فائزهای واحدهای صنفی مذکور از لحاظ امور صنفی تابع مقررات این قانون
خواهد بود .

تبصره ۳ - کارگاهها و مؤسسات تولیدی و واحدهای اقتصادی که وضع
آنها با ضوابط و مقررات اتاق بازرگانی و صنایع و معادن ایران انطباق ندارد
و بنا بر اینکه محصولات و تولیدات خود را مستقیماً هم بمصرف کننده عرضه نمایند
تابع مقررات این قانون خواهند بود .

ماده ۳ - واحد صنفی - واحدهای اقتصادی و یا خدمات که فعالیت آنها
در محل ثابت یا وسیله بیار باشد و توسط فرد یا افراد صنفی باخذ پروانه کسب
و یا پروانه اشتغال دایر شده و یا بشود واحد صنفی شناخته میشوند .
تبصره - منظور از وسیله سیار تاکسی بار ، کمپرسی ، بارکش های شهری ،
جرانقال میباشد .

ماده ۴ - صنف - آن گروه از افراد صنفی که طبیعت شغلی آنان از یک نوع
میباشد تشکیل یک صنف را میدهند .

ماده ۵ - پروانه کسب - اجازهای است که طبق مقررات این قانون بمنظور
ترویج و ادامه کسب و کار و یا حرفه بفرد یا افراد صنفی برای محل شخص
و یا وسیله کسب مشخص داده میشود .

ماده ۶ - پروانه اشتغال - گواهینامه مهارت انجام کار فنی است که توسط
سراج ذیصلاح صادر میگردد .

ماده ۷ - حدود صنفی - حداقل فاصله ای است بین دو محل کسب مشابه
فرد یا افراد صنفی ، با توجه به نوع فعالیت کسبی هر یک از آنها .

ماده ۸ - اتحادیه منطقه ای صنفی - در هر منطقه شهرداری افراد یک صنف
باید دیگر تشریک مساعی و معاضدت نموده برای حفظ حقوق و حیثیت و شئون شغلی
خود تشکیل یک اتحادیه منطقه ای صنفی را میدهند .

تبصره - در شهرهایی که شهرداری به مناطق تقسیم نشده است افراد هر یک
از صنوف تشکیل یک اتحادیه صنفی میدهند .

ماده ۹ - اتحادیه مرکزی صنفی - در شهرهایی که اتحادیه های منطقه ای
صنفی وجود دارد بمنظور ایجاد هماهنگی بین اتحادیه های مذکور یک اتحادیه
مرکزی صنفی مرکب از نمایندگان اتحادیه های منطقه ای صنفی تشکیل
خواهد شد .

ماده ۱۰ - مجمع امور صنفی - تشکیل میشود از نمایندگان منتخب
اتحادیه های مرکزی صنفی یا اتحادیه های صنفی .

ماده ۱۱ - شورای مرکزی اصناف - شورائی است که مجمع امور صنفی

در شورای تعادلی را بر مذهب مقررات این قانون از بین اعضای خود برای عضویت در شورای مذکور انتخاب می نماید .

ماده ۱۴ - کمیسیون نظارت - منظور از کمیسیون نظارت مذکور در این قانون کمیسیون نظارت بر شورای مرکزی اصناف است که طبق مقررات این قانون تشکیل می شود .

ماده ۱۳ - هیئت عالی نظارت - مجمعی است که بمنظور ارتقا و هماهنگی و نظارت بر کلیه مجامع صنفی کشور تشکیل می شود .

فصل دوم - فرد صنفی

ماده ۱ - عنوانی فرد صنفی

۱ - افراد صنفی می کنند مقررات صنفی ، همچنین قوانین و مقررات مربوط بکار و بیمه های اجتماعی و دستورالعملهای مربوط بترخها و بهتیا و اسیر بهداشتی و ایمنی و انتظامی و حفاظت قنی و زیبایی و دستوراتی را که طبق قوانین و مقررات از طرف مجمع صنفی اتحادیه های مربوط داده می شود رعایت و اجراء کنند .

۲ - هر کس بخواهد یک واحد صنفی ایجاد کند قبل از بردن هرگونه تمرد و یا پرداخت سرقلمبی و یا عقد اجاره و یا خرید محل باید به اتحادیه منطقه ای مربوط مراجعه و با توجه بمقررات مربوط تقاضای کتبی شود را تسلیم کند ، اتحادیه منطقه ای مؤلف است با رعایت حق تقدم درخواستهای رسیده نظیر خود را ظرف یک هفته بمقتضی اعلام نماید در صورت قبول تقاضا اتحادیه مؤلف است پس از دریافت تمام مدارک لازم طرف پانزده روز پروانه کسب را از اتحادیه مرکزی دریافت و بمقتضی تسلیم نماید و متقاضی مکلف است از تاریخ دریافت پروانه ظرف سه ماه نسبت به افتتاح محل کار اقدام کند و الا رعایت حق تقدم متقاضی الزامی نخواهد بود .

۳ - هر فرد صنفی که فروشنده یا سازنده و یا تولید کننده کالائی باشد و یا محصولات و یا خدمتی را برای استفاده مشتریان عرضه کند مکلف است با التناق برجسب روی کالا و یا محصولات ، همچنین با نصب تابلو درمداخل محل کسب و یا حرفه ، ارزش واحد کالا و یا محصول و یا خدمت و یا دستوردا بطور روشن و مقطوع مشخص کند .

۴ - هر فروشنده یا سازنده و یا تولید کننده کالا ، همچنین هر شخصی که خدمتی را در مقابل دریافت اجرت و یا دستمزد انجام میدهد مکلف است پس از اعلام شمولیت از طرف مجمع امور صنفی در مقابل دریافت وجه ، صورتحساب فروش حاکی از تاریخ و مبلغ دریافتی نوع کار و مشخصات کالا و یا خدمت انجام شده را بمشتری تسلیم دارد .

مجموع امور صنفی میتواند با تصویب کمیسیون نظارت، افراد صنفی را که شایستگی و با حرفه‌ای آنان طوریکه دادن صورتحساب مشکل است از دادن صورتحساب معاف کند.

همچنین مجموع امور صنفی میتواند در هر صنف یا شعبه، دادن صورتحساب را با تصویب کمیسیون نظارت تا مبلغ معینی معاف کند.

د - فرد صنفی مسئول کیفیت و کمیت هر نوع کالا یا محمول در خیابان، ارزش و حسن انجام کار در مقابل اجرت و یا وجه دریافتی میباشد.

ماده ۱۵ - تأسیس هر نوع محل کسب و واحد صنفی و اشتغال به هر نوع کسب و حرفه مستلزم داشتن صلاحیت و پروانه از اتحادیه صنفی مربوط خواهد بود.

تبصره - رعایت مقررات شهرداری برای هر واحد صنفی متقاضی پروانه کسب الزامی میباشد.

ماده ۱۶ - افراد صنفی فاقد صلاحیت فنی مکلف به دریافت گواهی اشتغال فنی از مراجع ذیصلاح میشوند در غیر این صورت پروانه کسب آنان لغو خواهد شد.

تبصره - آییننامه اجرایی این ماده و تعیین استانداردها و ضوابط لازم در مدتیکه برای کسب صلاحیت فنی در شاغل گوناگون در نقاط مختلف کشور لازم است، همچنین نحوه تأمین هزینه‌های آموزش حرفه‌آموزان، افراد صنفی از طرف وزارت کار و امور اجتماعی، وزارت بازرگانی، وزارت آموزش و پرورش و مجمع امور صنفی تهیه و بعد از تصویب هیئت عالی نظارت بمرحله اجراء گذارده خواهد شد.

ماده ۱۷ - هر فرد صنفی مکلف است نقایص صنفی اتحادیه مربوط بخود را طبق مقررات این قانون رعایت و اجراء کند.

ماده ۱۸ - در صورتیکه دارنده پروانه کسب مجبور شود قیام مکلف است با رعایت ضابطه مجبور و طبق مقررات این قانون و آییننامه‌های مربوط ترتیب اداره واحد صنفی و یا انتقال حقوقی ناشی از پروانه کسب را بدهد.

ماده ۱۹ - عمده‌فروشان مکلفند در موقع فروش و یا تحویل کالا با افراد یا واحدهای صنفی صورتحساب فروش و یا تحویل کالا را که در آن مشخصات و قیمت کابل و ارزش واحد بطور روشن درج شده باشد در اوراق مخصوص چاپی که حاوی عنوان و نشانی فروشنده باشد بخریداران و یا تحویل گیرندگان کالا بدهند و افراد صنفی مکلفند صورتحساب مذکور را در واحد صنفی محفوظ و آماده ارائه، نگهدارند.

تبصره - منظور از عمده‌فروش مندرج در این قانون و آییننامه‌های اجرایی

آن هر شخص حقیقی و یا حقوقی انیم از تولید کننده یا توزیع کننده و یا وارد کننده است که تمام یا قسمتی از فرآورده های صنعتی و یا کشاورزی و یا کالای وارداتی را در اختیار غیر مصرف کننده برای فروش قرار میدهد .

پیاده ۲۰ - صاحبان اماکن عمومی از قبیل هتلها - مسافرخانه ها - کانه قنادیها - اغذیه فروشیها و رستورانها اعم از جلوگیری ها و سایر اماکن مشابه به تشخیص مجمع امور صنفی و تصویب کمیسیون نظارت مکلفند فهرست ارزش اغذیه و اجناس و خدماتیکه برای مصرف مشتریان ارائه میشود در کارتهای مخصوص مارکدار در دسترس مشتریان قرار داده و بر سبای آن صورتحساب بهشتری تسلیم نمایند ، ضمناً صاحبان اماکن مکلفند نرخ اغذیه و اجناس خود را در تابلوی مخصوص در مدخل ورودی بقسمی که در معرض دید همگان باشد نصب نمایند .

پیاده ۲۱ - افراد یا واحدهای صنفی مجاز نیستند برای جلب مشتری در باره محصولات و یا کالا و یا خدمات ، برخلاف واقع تبلیغ نمایند .

فصل سوم - اتحادیه منطقه ای صنفی

ماده ۲۲ - در هر منطقه شهری که واحد صنفی با فعالیتهای صنفی مشابه وجود داشته باشد افراد صنفی بمنظور حفظ و حمایت از حقوق صنفی خود و پیشرفت اقتصاد شهری با رعایت قانون کار سیادت بتشکیل یک اتحادیه منطقه ای صنفی بینمایند .

تبصره ۱ - اتحادیه های منطقه ای صنفی پس از ثبت در مراجع قانونی رسمیت مییابند .

تبصره ۲ - حداقل تعداد واحدهای صنفی برای تشکیل یک اتحادیه منتهای صنفی یا در هر شهر ۳ واحد صنفی است . کمیسیون نظارت میتواند برای شیرعائیکه مقتضی باشد نصاب بقرر را تغییر دهد .

تبصره ۳ - تشخیص مشاغل مشابه برای ادغام اتحادیه ها و ضرورت تجزیه اتحادیه ها و تشکیل اتحادیه جدید در هر شهر پیشنهاد مجمع امور صنفی با کمیسیون نظارت خواهد بود .

ماده ۲۳ - وظایف و اختیارات اتحادیه منطقه ای صنفی عبارتست از :

- ۱ - اجرای دستورات شورای مرکزی اصناف طبق قوانین و مقررات مربوط .
- ۲ - تعیین حدود و حقوق صنفی و پیشنهاد آن برای تصویب به هیئت عالی نظارت .

۳ - دریافت و تکمیل درخواست متقاضیان پروانه کسب یا جلب نظر شورای محلی و ارسال مدارک به اتحادیه مرکزی صنفی جهت صدور پروانه .

تبصره - در مورد آن دسته از صنوفی که توسط شهربانی جمهوری اسلامی

ایران اعلام میشود، جنب نظر شهربانی نیز ضروری است و واحدهای صنفی ششمون مکلف به رعایت آییننامه اسکن عمومی شهربانی جمهوری اسلامی ایران میشوند.

۴ - تنظیم بودجه سال بعد و تسیم آن تا اول بهمن ماه درمان به جمع امور صنفی جهت رسیدگی و تصویب .

۵ - تنظیم تراژنامه سالانه و تسلیم آن تا پایان اردیبهشت ماه هر سال به جمع امور صنفی برای رسیدگی و تصویب .

۶ - نظارت در اجرای تصمیمات و مصوبات مجمع امور صنفی در باره ساعات کار و تعطیلات واحدهای صنفی .

فصل چهارم - اتحادیه مرکزی صنفی یا اتحادیه صنفی

ماده ۴ - اتحادیه مرکزی صنفی از نمایندگان اتحادیه های منطقه ای تشکیل و جلسات آن با حضور حداقل دوسوم اعضاء رسمیت مییابد و تصمیمات مستخذه به اکثریت نصف بعلاوه یک آراء حاضرین در جلسه معتبر خواهد بود .

ماده ۵ - وظایف و اختیارات اتحادیه مرکزی صنفی یا اتحادیه صنفی عبارتست از :

۱ - تهیه و تنظیم ضوابط لازم برای صدور پروانه صنفی و پیشنهاد انواع پروانه ها برای مشاغل و تغییرات لازم در هر یک از آنها بمنظور تسلیم به مجمع امور صنفی جهت رسیدگی ، که بتصویب هیئت عالی نظارت خواهد رسید .

۲ - صدور پروانه کسب بر اساس مدارک ارائه شده توسط اتحادیه منطقه ای صنفی .

۳ - ابطال پروانه و تعطیل بوقت محل کسب به پیشنهاد اتحادیه منطقه ای صنفی طبق مقررات مربوط و اعلام آن بکمیسیون نظارت و جلوگیری از ادامه فعالیت واحدهای صنفی که بدون پروانه دایر میشوند و یا پروانه آنها باطل میگردد. اتحادیه میتواند در اجرای این امر با حضور نماینده دادستان وسایل و تجهیزات واحدهای صنفی مذکور را از محل واحد صنفی خارج کرده و تحویل صاحب آن بنماید ، و آن قسمت از تأسیسات و یا مستحقات را که منحصرأ بمناسبت نوع فعالیت واحد صنفی دایر و یا احداث گردیده است و خارج کردن آن از محل کسب بنحو متعارف مقدور نباشد و بقای آنها موجب ادامه کار میگردد از حیز انتفاع بیندازد .

۴ - پرداخت حق عضویت سالانه بمجمع امور صنفی برای تأمین هزینه های مربوط به امور صنفی .

۵ - ایجاد تسهیلات لازم بمنظور آموزش مربوط به امور صنفی ، هزینه ای و هنری افراد صنفی مستقلا یا با کمک سازمانهای دولتی و یا خصوصی و همکاری لازم با وزارت کار و امور اجتماعی در تأمین این منظور طبق مقررات مربوط .

- تشکیل کمیسیون حل اختلاف صنفی بمنظور رسیدگی به شکایات ارباب رجوع و مشتری و نظارت در حسن انجام کار و رعایت مقررات و اصول کسب ، توسط افراد صنفی و معرفی اعضاء آن جهت تصویب بشورای مرکزی اصناف .

۸ - هماهنگی با شهرداری و شورای شهر بمنظور تمرکز تدریجی کالاهای و معاملات عمده فروشی در مبادین و سرائز معین شهری متناسب با احتیاجات شهر طبق مقررات و ضوابطیکه بتصویب کمیسیون نظارت خواهد رسید .

تبصره ۱ - وظایف کمیسیونهای مذکور در بندهای ۶ و ۷ توسط مجمع امور صنفی تعیین و پس از تصویب هیئت عالی نظارت بعمل درآید .

تبصره ۲ - در صورت بروز اختلاف بین افراد صنفی و اتحادیه ، مراتب به مجمع امور صنفی ارجاع میشود . نظر آن مجمع لازم الاجراست .

تبصره ۳ - در شهرهاییکه شهرداری بمناطق تقسیم شده کسبه و وظایفی را که طبق مقررات این قانون برای اتحادیه های منطقه ای صنفی تعیین شده است بعهده اتحادیه های صنفی آن شهر خواهد بود .

ماده ۲۶ - هیئت رئیسه هر اتحادیه مرکزی یا اتحادیه صنفی سکلف است یکنفر از بین خود را بعنوان نماینده رسمی برای عضویت در مجمع امور صنفی معرفی کند .

ماده ۲۷ - هر فرد صنفی که مطابق مقررات این قانون بعنوان نماینده در اتحادیه صنفی خود ، یا هریک از ارکان سازمان اصناف انتخاب و شرکت نماید ، فقط دارای یک رای خواهد بود .

ماده ۲۸ - اتحادیه سکلف است برای افراد صنفی و یا کارگران واحدهای صنفی که برای انجام خدمات و یا تعمیرات منازل و اسکان مراجعه مینمایند ، کارت معرفی شامل عکس ، صلاحیت فنی و سایر خصوصیات لازم صادر کند .

ماده ۲۹ - درآمد هر اتحادیه از منابع زیر حاصل میشود :

۱ - حق عضویت افراد صنفی .

۲ - حق خدمات اعم از آموزشی - فنی .

۳ - کمکهای که از طرف مجمع امور صنفی یا تصویب کمیسیون نظارت بعمل آید .

آییننامه اجرایی این ماده از طرف مجمع امور صنفی تهیه و بتصویب کمیسیون نظارت خواهد رسید .

فصل پنجم - مجمع امور صنفی

ماده ۳۰ - جلسات مجمع امور صنفی با حضور حداقل دو سوم اعضاء تشکیل

و رسمیت مییابد و تصویبات متخذه با اکثریت نصف یا علاوه یکد آزاده‌نارین در جلسه معتبر خواهد بود .

تبصره - مدت مأموریت نمایندگان اتحادیه‌ها در مجمع امور صنفی چهارسال است . در صورت فوت یا محرومیت از حقوق اجتماعی یا استعفاء یا حجر، نماینده اتحادیه فرد دیگری را برای باقیمانده مدت انتخاب و به مجمع امور صنفی معرفی خواهد کرد .

عزل نماینده به پیشنهاد اتحادیه و تصویب مجمع امور صنفی خواهد بود .
انتخاب مجدد نمایندگان برای دوره‌های بعد بلا مانع است .

ماده ۳۱ - مجمع امور صنفی در اولین جلسه هر دوره یکنفر رئیس ، یکنفر نایب رئیس و یکنفر مثنی از بین خود بعنوان هیئت رئیسه برای مدت یکسال انتخاب میکند . انتخاب مجدد آنان در ادوار بعدی بلا مانع است .

ماده ۳۲ - ترتیب انتخابات هیئت رئیسه و انتخابات داخلی و طرز تشکیل جنسات و تعداد کمیسیونهای لازم و سایر مقررات مربوط برای ادار ، مجامع امور صنفی بموجب آئیننامه‌ای خواهد بود که وسیله مجمع امور صنفی تهیه و از طریق شورای مرکزی اصناف بتصویب هیئت عالی نظارت خواهد رسید

ماده ۳۳ - وظایف و اختیارات مجمع امور صنفی بشرح زیر میباشد :

۱ - ایجاد هماهنگی بین اتحادیه‌های صنفی و راهتعمائی صنف .
۲ - تنظیم و تصویب آئیننامه‌های مالی - استخداسی - اداری - آموزشی و تشکیلاتی اتحادیه‌های صنفی و تغییرات آنها .

۳ - اظهارنظر در مورد ضوابط تهیه‌شده برای صدور پروانه‌های صنفی و انواع پروانه‌های اشتغال که بتصویب هیئت عالی نظارت خواهد رسید .

۴ - تأیید صلاحیت و معرفی نمایندگان اتحادیه‌ها برای واحدهای مالیاتی و سایر اجعیکه قانوناً معرفی نماینده از طرف اتحادیه بعمل میآید .

۵ - انتخاب و معرفی نماینده در کمیسیونهای تشخیص و سایر مراجع مالیاتی مقرر در قانون مالیات‌های مستقیم .

۶ - نظارت در اجرای مقررات فنی ، بهداشتی ، ایمنی ، حفاظتی ، بیه‌گذاری و سایر مقررات مربوط بشرایط واحدهای صنفی که از طرف مقامات صالح وضع میشود ، و همچنین همکاری با مأمورین مربوط در اجرای مقررات مذکور بوسیله اتحادیه‌ها . در هر موقع که از طرف مجمع امور صنفی و یا شورای مرکزی اصناف ترتیباتی برای رعایت بهداشت ایمنی و یا زیبایی محل کسب تعیین و ابلاغ میگردد و افراد صنفی در انجام ترتیبات مذکور با مخالفت مالک ملک مواجه شوند میتوانند با جلب موافقت شورای مرکزی اصناف به‌زینه خود اقدام لازم را بعمل آورند و مخالفت مالک مانع از انجام آن نخواهد بود .

تصمیمات مجمع امور صنفی و اجرای آن باید بنحوی باشد که به تشخیص
شهرداری موجب تغییر اساسی ساختمان نگردد و همچنین تغییر با ضوابط
شهرسازی نباشد.

۷- رسیدگی و اظهار نظر نسبت به اعتراض افراد صنفی و سایر اشخاص به
تصمیمات اتحادیه.

۸- تصویب وظایف کمیسیون فنی اتحادیه ها و صلاحیت افراد آن.

۹- نظارت در حین جریان انتخابات هیئت مدیره و هیئت رئیسه اتحادیه های
مرکزی صنفی.

۱۰- پیشنهاد ادغام صنرف مشابه در یک اتحادیه یا تجزیه یک اتحادیه
بدو و یا چند اتحادیه جهت اظهار نظر و تصویب به کمیسیون نظارت.

۱۱- تعیین انواع کالا و .. سولاتی که افراد عرصه بتوانند برای
فروش عرضه نمایند و پیشنهاد آن جهت رسیدگی و تصویب به کمیسیون نظارت
و ابلاغ منسوبه به افراد صنفی بمنظور عدم تداخل صنفی.

۱۲- جمع آوری اطلاعات و آمار لازم بوسایل مقتضی جهت تعیین واحدهای
صنفی متناسب با جمعیت شهرها و سایر عوامل و نیازندهای شهر.

۱۳- تعیین و پیشنهاد ساعات کار و ایام تعطیل افراد صنفی با توجه به
طبیعت و نوع کار آنان جهت رسیدگی و تصویب به کمیسیون نظارت.

۱۴- همکاری و معاضدت با سایر مجامع امور صنفی و اتاقها بمنظور تقویت
سبانی نظام صنفی و رفع مشکلات و بهبود امور مربوط.

ساده ۳- اتحادیه منطقه ای صنفی مکلف است مقررات و ضوابط حدود صنفی
را با کسب نظر شورای محلی و رعایت نقشه های تفصیلی طرح جامع شهرداری
و منتقله بندی و احتیاجات شهر تهیه و برای تصویب از طریق مجمع امور صنفی
به کمیسیون نظارت تسلیم کند. کمیسیون نظارت پس از دریافت نظریه اتحادیه
مربوط که ظرف پانزده روز باید اعلام شود، موضوع را رسیدگی و تصمیم
لازم اتخاذ نماید.

تجزیه حدود صنفی از تاریخ تصویب کمیسیون نظارت لازم الرعایه است
بنا به مقتضیات طبق مقررات این ساده قابل تجدید نظر خواهد بود.

ماده ۳۰- فعالیت هر واحد یا فرد صنفی در شهر منوط بداشتن پروانه صنفی
است که با رعایت مقررات مربوط از طرف اتحادیه میشود.

اتحادیه مکلف است ظرف پانزده روز تقاضای صدور پروانه صنفی را مورد
رسیدگی قرار داده قبولی یا رد آنرا اعلام نماید در صورت رد تقاضا مراتب باید
با ذکر دلیل به متقاضی پروانه اعلام گردد و اگر متقاضی پروانه معترض باشد
میتواند ظرف ده روز اعتراض خود را به کمیسیون نظارت تسلیم نماید.

کمیسیون نظارت مکلف است ظرف یکماه نظر خود را اعلام دارد ، نظر کمیسیون نظارت در مورد قطعی است .

تبصره ۱ - صدور پروانه کسب برای مشاغل فنی منوط باخذ پروانه اشتغال از مراجع صلاحیتدار میباشد .

تبصره ۲ - انواع مشاغل فنی و کیفیت صدور پروانه اشتغال بموجب آئیننامه ای خواهد بود که ظرف سه ماه بعد از تصویب این قانون از طرف وزارت بازرگانی ، وزارت کار و امور اجتماعی و مجمع امور صنفی تهران تدوین و بتصویب هیئت عالی نظارت خواهد رسید .

تبصره ۳ - کلید کارگزاری که در واحدهای صنفی در امور فنی کارگاه مداخله دارند باید قبل از اشتغال بکار پروانه صلاحیت فنی را اخذ نمایند . ضوابط و مقررات پروانه فنی بموجب آئیننامه ای خواهد بود که ظرف یکماه از تصویب این قانون از طرف وزارت بازرگانی ، وزارت کار و امور اجتماعی و مجمع امور صنفی تهران تدوین و تصویب خواهد شد .

ماده ۳۳ - اتحادیه ها مکلفند نسبت بوضع واحدهای صنفی که تا تاریخ تصویب این قانون تشکیل شده بتدریج رسیدگی و بشرح زیر عمل نمایند .

۱ - در مورد واحدهای صنفی که از یکی از مراجع صلاحیتدار از قبیل اتاقهای اصناف و یا شهرداریها دارای پروانه کسب بوده ، اعم از آنها تیکه مدت پروانه آنها سیری شده یا نشده باشد با رعایت مقررات این قانون پروانه صادر و تسلیم دارد .

در صدور اینگونه پروانه ها رعایت حقوق مکتسبه افراد صنفی فقط از لحاظ حدود صنفی (مشروط بر اینکه در آئیننامه مربوط پیش بینی شود) حداقل بساحت محل کسب و صلاحیت فنی لازم ضرورت دارد .

۲ - در مورد واحدهای صنفی که فاقد پروانه کسب میباشد در صورت تطابق با مقررات این قانون و سایر مقررات مربوط پروانه صادر و تسلیم خواهد شد در غیر اینصورت نسبت به تعطیل آنها اقدام خواهد گردید .

ماده ۳۷ - در صورتیکه دارنده پروانه کسب بخواهد حقوق ناشی از پروانه خود را بدیگری منتقل کند اتحادیه مربوط مکلف است با رعایت مقررات مربوط ، پروانه منتقاضی را باطل و پروانه جدید بنام منتقل الیه ، در صورت واجد بودن شرایط لازم صادر کند .

ماده ۳۸ - در مورد فوت صاحب پروانه حقوق متعارف ناشی از محل یا وسیله کسب متعلق به ورثه است و پروانه کسب از درجه اعتبار ساقط نمیشد چنانچه ورثه یا نماینده قانونی آنها سایل باشند ، در صورت واجد شرایط بودن میتوانند ظرف ششماه نسبت باخذ پروانه جدید برای همان شغل اقدام نمایند .

ماده ۲۹ - پروانه کسب واحدهای صنفی در موارد زیر بشور سوقت یا دائم لغو میگردد :

- ۱ - تعطیل محل کسب ، زائد بر مدت یا در غیر موعد مقرر .
 - ۲ - اشتغال بشغل ، مشاغل دیگری در محل کسب شیر از آنچه در پروانه قید گردیده است .
 - ۳ - عدم پرداخت حق عضویت باتحادیه مربوط براساس ضوابطی که در آئیننامه مربوط تعیین گردیده است .
 - ۴ - عدم اجراء ضوابط شهرداری و شهرداری جمهوری اسلامی ایران در مورد واحدهای صنفی و همچنین خودداری از پرداخت عوارض مربوطه کسب .
 - ۵ - عدم اجراء دستورهای اتحادیه به تشخیص کمیسیون حل اختلاف مجتمع امور صنفی .
- تبصره ۱ - هرگاه فرد صنفی از پرداخت حقوق کارگران مشمول قانون بیمه های اجتماعی ، خودداری کند سازمان بیمه های اجتماعی میتواند ضمن ایراد دلایل کافی ، لغو پروانه مستخلف را از شورای مرکزی اصناف تقاضا کند ، در صورت اجراء صحت ادعای سازمان بیمه های اجتماعی ، نسبت به لغو پروانه اقدام میگردد .
- اتحادیه مکلف است نظر خود را ظرف یکماه از تاریخ دریافت تقاضای سازمان بیمه های اجتماعی از طریق شورای مرکزی اصناف بسازمان مذکور اعلام دارد .
- اجراء مقررات این تبصره در مراحل مانع اجراء مقررات قانون بیمه های اجتماعی نخواهد بود .
- تبصره ۲ - کسیکه پروانه اش لغو شده میتواند ظرف یکماه از تاریخ ابلاغ تصمیم مبنی بر لغو پروانه بکمیسیون نظارت شکایت کند ، نظر کمیسیون سزیر در این مورد قطعی است .
- تبصره ۳ - آئیننامه اجرائی این ماده توسط اتحادیه مربوط تهیه و بعد از تأیید مجمع امور صنفی بتصویب هیئت عالی نظارت خواهد رسید .
- ماده ۳۰ - کمیسیون بازرسی مجمع دارای وظایف و اختیارات زیر میباشد :
- ۱ - بازرسی امور مربوط به اتحادیه ها بمنظور حسن انجام کار صنفی و تسلیم گزارش .
 - ۲ - بازرسی و رسیدگی بشکایات و اعتراضاتی که بمجمع برسد و تنظیم گزارش .
 - ۳ - کمیسیون موظف است نتیجه بررسی و گزارشهای خود را از طریق هیئت

رئیسه مجمع بشورای مرکزی اصناف جهت اتخاذ تصمیم تسلیم نماید .
ماده ۴۱ - مسئولان مجمع امور صنفی واتحادیه‌ها مکلفند تسهیلات لازم
برای انجام وظایفی که طبق این قانون بر عهده کمیسیون بازرسی مقرر است
فراهم کنند .

ماده ۴۲ - در شهرهاییکه سازمان صنفی وجود ندارد وجوهی که طبق
مقررات این قانون به مجمع امور صنفی تعلق میگیرد در حساب مخصوصی که از
طرف شهرداری در یکی از بانکهای محل باز میشود بصورت سپرده ثابت تودیع
میگردد و پس از تشکیل مجمع امور صنفی وجوه مذکور بحساب مجمع امور
صنفی همان شهر واریز میشود . برداشت از وجوه غیر مجاز مذکور در غیاب
مجمع امور صنفی در حکم اختلاس در اموال عمومی است .

ماده ۴۳ - مجمع امور صنفی مکلف است تا دیماه هر سال بودجه سال آتی
خود را تنظیم و برای تصویب یکمسیون نظارت ارسال دارد .
کمیسیون ظرف بیست روز از تاریخ دریافت ، آنرا رسیدگی کرده پس از
تصویب به مجمع امور صنفی برگشت میدهد .

ماده ۴۴ - ترازنامه سال مالی مجمع امور صنفی باید ظرف دو ماه بعد از هر
سال مالی جهت رسیدگی و تصویب یکمسیون نظارت ارسال گردد .
کمیسیون نظارت مکلف است ترازنامه را ظرف یکماه رسیدگی کند و
مراتب را به مجمع امور صنفی اعلام دارد . گواهی صحت ترازنامه بمنزله
مبنای حساب دوره عملکرد خواهد بود .

ماده ۴۵ - هر یک از اعضاء هیئت‌های رئیس اتحادیه‌ها و مجمع امور
صنفی و مسئولین مربوط ، نسبت بوجوه و اموال اتحادیه و مجمع امور صنفی و
وجوهیکه در اجرای این قانون و سایر قوانین و مقررات در اختیار آنان قرار
میگیرد امین محسوب میشوند .

فصل ششم - شورای مرکزی اصناف

ماده ۴۶ - مجمع امور صنفی بنسبت مناطق شهرداری هر شهر از بین خود
افزادی را بعنوان اعضاء شورای مرکزی اصناف که حداقل آن از پنج نفر
کمتر نخواهد بود انتخاب مینماید ، تصمیمات این شورا با اکثریت نصف
باضافه یک آراء حاضرین در جلسه معتبر خواهد بود .

تبصره - در شهرهاییکه شهرداری به مناطق تقسیم شده است تعداد اعضاء
شورای مرکزی اصناف بشرح زیر میباشد :

۱ - شهرهاییکه دارای حداقل دوست و پنجاه هزار نفر جمعیت باشند ۹ نفر .

۲ - شهرهاییکه دارای حداقل یکصد هزار نفر جمعیت باشند ۷ نفر .

- ۳ - شهرهائیکه جمعیت آنها از یکصد هزار نفر کمتر باشند و نفر.
- ماده ۷ - وظایف و اختیارات شورای مرکزی اجناس عبارتست از:
 - ۱ - اظهارنظر در مورد آئیننامه‌ها و مقررات که از طریق مجمع امور صنفی تهیه شده و ارسال آن به هیئت عالی نظارت جهت تصویب.
 - ۲ - اظهارنظر نسبت به پیشنهاد انواع پروانه‌های اشتغال و ارسال آن به هیئت عالی نظارت جهت تصویب.
 - ۳ - تنظیم مقررات مربوط به امور بهداشتی، ایمنی و زیبایی محل کسب با همکاری مراجع و سازمانهای ذیربط.
 - ۴ - همکاری با مقامات ذیصلاح در ایجاد تسهیلات لازم برای آزمایش صلاحیت فنی و حرفه‌ای.
 - ۵ - آگهی نرخ کالاها و خدمات تعیین شده از طرف کمیسیون نظارت بوسایل مقتضی و نظارت بر اجرای صحیح آنها.
 - ۶ - همکاری با دولت در تنظیم مقررات مربوط به بیمه درمانی، از کارافتادگی، بازنشستگی و وثیفه افراد صنفی.
 - ۷ - تعطیل محل کسب واحدهای صنفی بدون پروانه کسب از طریق اتحادیه مربوط.
 - ۸ - درخواست تأمین نیروی انتظامی از مراجع ذیصلاح بمنظور اجرای قانون نظام صنفی و احکام دادگاهها.
 - ۹ - ارشاد و راعتمانی واحدهای صنفی در رعایت قوانین و مقررات قانون نظام صنفی.
- ۱۰ - تهیه و تسلیم پیشنهاد به وزارت بازرگانی در مورد تأمین کمبود کالاها.

فصل هفتم - کمیسیون نظارت

- ماده ۸ - کمیسیون نظارت با عضویت رؤسای ادارات:
- ۱ - بازرگانی
 - ۲ - کار و امور اجتماعی
 - ۳ - کشاورزی و عمران روستایی
 - ۴ - امور اقتصادی و دارائی
 - ۵ - صنایع و معادن ایران
 - ۶ - شهریهائی
 - ۷ - شهردار
 - ۸ - رؤسای شورای شهر و شورای مرکزی اصناف
 - ۹ - نماینده استانداری در مرکز استان و فرماندار یا بخشدار در مراکز فرمانداری و بخشداری بریاست اداره کل بازرگانی تشکیل و تصمیمات با حداقل ۵ رأی معتبر خواهد بود.
 - ۱۰ - تبصره ۱ - در شهرهائیکه اداره بازرگانی وجود ندارد رئیس کمیسیون نظارت از بین رؤسای ادارات دولت مجل پیشنهاد مدیر کل بازرگانی و بموجب حکم رئیس هیئت عالی نظارت تعیین خواهد شد.
 - تبصره ۲ - در شهرهائیکه ادارات فوق‌الذکر وجود نداشته باشد جانشین

اعضای کمیسیون نظارت را مدیرکل بازرگانی استان از بین رؤسای ایر ادارات تعیین خواهد نمود.

تبصره ۳ - در غیاب شورای شهر یکنفر معتمد محل به انتخاب شهردار و شورای شهر عضویت کمیسیون نظارت را خواهد داشت.

تبصره ۴ - در تهران هیئت عالی نظارت وظایف کمیسیون نظارت را انجام خواهد داد و میتواند تمام یا قسمتی از وظایف خود را بکمیسیون یا کمیسیونهای به انتخاب خود واگذار کند.

ماده ۹ - وظایف و اختیارات کمیسیون نظارت بشرح زیر است:

۱ - اعلام اتحادیه‌ها و یا تجزیه یکت اتحادیه بدو و یا چند اتحادیه.

۲ - رسیدگی باختلاف بین اتحادیه و شورای محل یا شهر در مورد صدور پروانه کسب.

۳ - تصویب آییننامه‌های مجمع امور صنفی که به هیئت عالی نظارت محول نشده است.

۴ - نظارت در انتخابات اتحادیه‌ها و مجمع امور صنفی.

ماده ۱۰ - کمیسیون نظارت مکلف است انواع کالا یا خدماتی را که تعیین نرخ برای آنها از نظر کمیسیون مذکور ضرورت دارد مشخص - نرخ آنها را برای مدت معین تعیین نماید و به شورای مرکزی اصناف اعلام دارد شورای مرکزی مکلف است مراتب را از طریق رسانه‌های گروهی برای اطلاع عموم آگهی نماید و به اتحادیه‌ها و افراد و واحدهای صنفی و عمده‌فروشان با وسائل مقتضی اعلام کند. کلیه افراد و واحدهای صنفی و عمده‌فروشان ملزم بر رعایت نرخهای معین شده از طرف کمیسیون نظارت میباشند. نرخ کالاییکه از طرف دولت تعیین میشود برای کمیسیون نظارت لازم‌الرعایه است.

تبصره - سیاست تعیین نرخ‌گذاری کالا باید مبتنی بر ازین بردن واسطه‌ها باشد بنحوی که بهای فروش کالا بمصرف کننده با توجه به قیمت تمام‌شده در سطح تهیه و تولید با اضافه سود عادلانه و هزینه حمل تا مقصد باشد.

ماده ۱۱ - هر واحد صنفی که قصد حراج کالای خود را داشته باشد مکلف است طبق آییننامه‌ای که از طرف وزارت بازرگانی تهیه و بتصویب هیئت عالی نظارت میسرند اقدام نماید.

فصل هشتم - هیئت عالی نظارت

ماده ۱۲ - هیئت عالی نظارت بر شوراها و مرکزی اصناف از اشخاص

زیر تشکیل میشود:

۱ - وزیر بازرگانی

۲ - وزیر کشور

- ۳ - وزیر امور اقتصادی و دارایی
- ۴ - وزیر صنایع و معادن
- ۵ - وزیر کار و امور اجتماعی
- ۶ - وزیر کشاورزی و عمران روستائی
- ۷ - شهردار تهران
- ۸ - رئیس شهربانی جمهوری اسلامی ایران
- ۹ - رئیس شورای مرکزی اصناف تهران
- ۱۰ - رئیس شورای شهر تهران
- ۱۱ - سه نفر از افراد بصیر در امور اقتصادی و اجتماعی و حقوقی و صنفی که به پیشنهاد نخست وزیر و با فرمان رئیس جمهوری برای مدت چهارسال منصوب میشوند. انتخاب مجدد آنان بلامانع است.
- ریاست هیئت عالی نظارت با وزیر بازرگانی میباشد.
- ماده ۳۳ - هیئت عالی نظارت دارای دبیرخانه‌ای خواهد بود که بموجب آئیننامه‌ای که بتصویب هیئت عالی نظارت خواهد رسید اداره میشود.
- ماده ۳۴ - وظایف و اختیارات هیئت عالی نظارت بشرح زیر است:
 - ۱ - برقرارساختن حدود صنفی برای مشاغل و صنفی که داشتن حدود صنفی در آنها ضروری است.
 - ۲ - تصویب وظایف کمیسیونهای حل اختلاف صنفی، کمیسیونهای نئی به پیشنهاد کمیسیون نظارت.
 - ۳ - تشخیص لزوم تشکیل شرکتهای تعاونی وسیله افراد یا واحدهای صنفی یا اتحادیه‌ها طبق مقررات مربوط و صدور اجازه جهت فعالیت آنها.
 - ۴ - ابطال انتخابات یا عزل هیئت‌رئیس اتحادیه‌ها و شورای مرکزی به پیشنهاد کمیسیون نظارت.
 - ۵ - تصویب آئیننامه‌هاییکه در این قانون پیش‌بینی شده‌است.
 - ۶ - اظهارنظر در مورد اختلاف بین کمیسیون نظارت و شورای مرکزی اصناف.
 - ۷ - تشخیص لزوم کمیسیونهای مختلف به پیشنهاد کمیسیون نظارت.
- ماده ۳۵ - شورای مرکزی اصناف و مجمع امور صنفی منحل نمیشود مگر در مواردیکه در انجام وظایف محول تسامح کرده و یا برخلاف مصالح عمومی و وظایف مقرر رفتار کند. در این موارد کمیسیون نظارت مراتب را با ذکر دلایل کافی به هیئت عالی نظارت اعلام میدارد. هیئت عالی نظارت پس از رسیدگی در صورتیکه دلایل انحلال را کافی بداند مجمع امور صنفی را منحل کرده و مراتب را بکمیسیون نظارت اعلام میدارد. اتحادیه‌ها سرزنشند طرف

یکماه از تاریخ انحلال نمایندگان خود را جهت تشکیل مجمع امور صنفی معرفی نمایند .

فصل نهم - مقررات مختلف

ماده ۵۶ - تنظیم امور اصناف و پیشه‌وران و نظارت بر اجرائ مقررات نظام صنفی خارج از محدوده قانونی شهر ، حسب مورد بعهده شورای شهرستان یا شورای بخش میباشد .

تبصره - کدخدایان و ماسوران ، اندازگری و سایر ماسوران مکلفند تصمیمات شورای شهرستان یا بخش را در اینمورد رعایت و اجراء نمایند .

آئیننامه اجرائی این ماده از طرف وزارت بازرگانی و وزارت کشور تهیه و پس از تصویب هیئت عالی نظارت بموقع اجراء گذارده خواهد شد .

ماده ۵۷ - در شهرهاییکه سازمان صنفی وجود ندارد نظایف و اختیارات مربوط در حدود این قانون ، بمعینه شهرداری خواهد بود .

ماده ۵۸ - وزارت بازرگانی مکلف است با همکاری وزارت کشور ظرف دو ماه از تاریخ تصویب این قانون آئیننامه انتخابات اتحادیه‌های صنفی را تهیه و برای تصویب به هیئت عالی نظارت ارائه نماید .

ماده ۵۹ - شهرداری‌ها و سازمانهای وابسته بدولت و مؤسسات عام‌المنفعه میتوانند وصول عوارض و حقوق و هزینه خدمات خود را از اصناف به شورای مرکزی اصناف واگذار نمایند .

شورای مرکزی حقوق و عوارض و هزینه خدمات را طبق مقررات و قوانین مربوط وصول کرده با کسر کارمزدی که مورد توافق قرار میگیرد و از بجز تجاوز نخواهد کرد ظرف یکدهفته بحساب مؤسسه مربوط واریز خواهد کرد .

شورای مرکزی اصناف در قبال وجوه دریافتی امین محسوب میشوند .

ماده ۶۰ - افراد یا واحدهای صنفی موضوع این قانون که از نظر مالیات بردارند مشمول مقررات ماده ۶۳ قانون مالیاتهای مستقیم هستند ، اعم از اینکه خود را مشمول مالیات بدانند یا نه ، مکلفند برای سال مالیاتی بعد از سال تصویب این قانون و پس از آن هر پنج سال یکبار اظهارنامه مالیاتی خود را تا آخر تیرماه سال بعد به ادارات دارائی محل تسلیم و مالیات مورد قبول خود را پرداخت کنند . ادارات دارائی مکلفند اظهارنامه‌های رسیده را هر یازده روز یکبار بشورای مرکزی ارسال دارند ، شورای مذکور مکلف است ظرف ششماه از تاریخ انقضای مهلت تسلیم اظهارنامه ، نظر اتحادیه هر صنف را نسبت به مندرجات اظهارنامه‌های دریافتی و میزان درآمد هر فرد یا واحد صنفی مربوط کسب ، در اظهارنامه‌ها منعکس و به اداره دارائی محل اعاده دهند . همچنین در مورد هر فرد یا واحد صنفی که از تسلیم اظهارنامه در سببت مقرر

خودداری کرده ، نظر اتحادیه صنف مربوط در باره میزان درآمد این دسته از افراد یا واحدهای صنفی را نیز روی فرمهای مخصوصی که از طرف وزارت دارائی تهیه و در اختیار شورای مرکزی گذارده خواهد شد در مهلت فوق الذکر اعلام کند .

نظر اتحادیه های صنفی راجع به میزان درآمد مؤدیان مورد بحث قطعی است مگر اینکه نظر معیز مالیاتی نسبت به درآمد مؤدی که مورد تأیید سرممین قرار گرفته باشد بیش از بیست درصد با نظر اتحادیه صنف اختلاف داشته باشد که در اینصورت و در صورتیکه نظر اتحادیه های مربوط از طرف آنان ظرف ششماه در باره مؤدیانیکه اظهارنامه تسلیم کرده یا نکرده اند به ادارات دارائی اعلام نشود بر آن تشخیص درآمد مؤدی از طرف معیز تهیه و پس از تأیید سرممین صادر خواهد گردید و بمؤدی ابلاغ خواهد شد . در صورتیکه مؤدی ظرف سه روز از تاریخ ابلاغ برگ تسلیم قبولی خود را اعلام ننماید و یا ظرف این مدت مالیات متعلق بخود را نپردازد یا ترتیب پرداخت آنرا به اداره دارائی ندهد ، متعرض محسوب و پرونده امر نزد معیز کل ارسال خواهد شد . معیز کل باتفاق نماینده شورای مرکزی اصناف بموضوع رسیدگی میکند و نظر نماینده شورا قطعی و لازم الاجرا است مگر اینکه بین نظر نماینده شورا با نظر معیز کل بیش از بیست درصد اختلاف باشد که در اینصورت پرونده امر پس از انقضای یکماه از تاریخ انقضای تسلیم اظهارنامه تشخیص مالیاتی احاله خواهد شد . رأی کمیسیون در مورد میزان درآمد مؤدی قطعی و لازم الاجراست تبصره ۱ - در صورت عدم معرفی نماینده شورا و یا عدم حضور نماینده شورا ظرف یکماه مقرر ، معیز کل ضمن اظهار نظر خود برگ تشخیص را جهت صدور رأی بکمیسیون تشخیص احاله خواهد کرد .

تبصره ۲ - اظهارنامه هاییکه از طرف افراد واحدهای صنفی موضوع این قانون به انضمام قبض بانکی پرداخت مالیات به وزارت دارائی تسلیم گردد در صورتیکه نظر معیز و سرممین نسبت به میزان درآمد تا بیست درصد کمتر با نظر مؤدی اختلاف داشته باشد نظر مؤدی قطعی خواهد بود .

تبصره ۳ - مشمولین ماده ۹ قانون مالیاتهای مستقیم و اشخاص حقوقی در صورتیکه دارای واحدهای صنفی باشند از شمول مقررات این ماده خارج و تابع احکام مربوط بماده ۹ قانون مالیاتهای مستقیم و مقررات مربوط به اشخاص حقوقی حسب مورد خواهند بود .

تبصره ۴ - اظهار نظر در مورد درآمد رؤسای اتحادیه ها بشورای مرکزی اصناف و اظهار نظر در مورد درآمد اعضاء مجمع امور صنفی و شوراها بکمیسیون نظارت خواهد بود ، در صورت بروز اختلاف با رعایت بند یک ماده ۹ طبق مقررات

عمومی مالیاتهای مستقیم نسبت به مورد اختلاف رسیدگی خواهد شد.
تبصره ۵ - در نقاطیکه سازمان صنفی تشکیل نگردیده است درآمد متعلق
به مشمولین ماده ۴۳ را سبب مالیاتی با نظر سرممیز تعیین و بمؤدی ابلاغ خواهد
کرد و بجای نماینده شورا نزد ممیز کل نماینده مراجع دیگری که وظائف مقرر
در این قانون را بجای شورای مرکزی اصناف اعمال مینمایند شرکت خواهد
کرد.

تبصره ۶ - درآمدهای که بترتیب مذکور در این ماده تشخیص و قطعی
میشود برای سال اول اجرای این قانون معتبر و برای چهارسال بعد نیز مبنای
مالیه مالیات ترار خواهدگرفت.

تبصره ۷ - مقررات مواد ۴۳ تا ۴۸ و سایر مواد قانون مالیاتهای مستقیم
و اصلاحیه مصوب ۴۴/۱۲/۲۴ از لحاظ نحوه تشخیص و رسیدگی درآمد مشمول
مالیات مؤدیان مورد بحث و مهلت رسیدگی به اظهارنامه های تسلیمی و سایر
احکام بجز آن قسمتیهائیکه مغایر باشد این ماده است لازم الاجراست.

ماده ۶۱ - علاوه بر نیم درهزار مذکور در بند ۱ ماده ۶۷ قانون
مالیاتهای مستقیم که از تاریخ تصویب این قانون به شورای مرکزی اصناف
متعلق خواهدگرفت، یک مالیات اضافی بمیزان سه درهزار درآمد مشمول
مالیات اصناف اختصاصاً برای شورای مرکزی اصناف وصول و حسب مورد
به شوراهاى مذکور پرداخت خواهد شد.

ماده ۶۲ - دولت مکلف است با همکاری شورای مرکزی اصناف تهران
قرارات مربوط به بیمه درمانی، ازکارافتادگی - بازنشستگی و وظیفه افراد صنفی
را ظرف سه ماه بعد از تصویب این قانون تهیه و پس از تصویب مربوطه بمرحله
اجراء بگذارد.

ماده ۶۳ - از تاریخ تشکیل شوراهاى مرکزی اصناف، کمیته های موقت
سورصنفی یا هر نهاد صنفی دیگر منحل و وظایف و اختیارات آنها بعهده شورای
مرکزی اصناف خواهد بود.

ماده ۶۴ - وزارت دادگستری در تهران و برحسب ضرورت در شهرستانها
یک یا چند شعبه از دادگاههای عمومی را برای رسیدگی بجرائم و تخلفات
مندرج در این قانون و آئیننامه های اجرائی آن اختصاص خواهد داد.

تبصره ۱ - در نقاطیکه اختصاص دادگاههای عمومی برای رسیدگی بجرائم
و تخلفات مندرج در این قانون و آئیننامه های اجرائی آن لازم نباشد، دادگاههای
عمومی و یا صلح خارج از نوبت بجرائم مذکور رسیدگی خواهند نمود.

تبصره ۲ - جرائم مندرج در این قانون و آئیننامه های اجرائی آن مستقیماً و

بدون رعایت تشریفات مربوطه به تحقیقات مقدماتی و صدور کیفرخواست در دادگاههای مذکور مطرح و مورد رسیدگی قرار خواهد گرفت .

تبصره ۳ - کلیه وجوه حاصل از اجرای احکام کیفرهای مقرر در این قانون و آییننامه اجرایی آن جزء درآمد عمومی محسوب و بحساب خزانه کل کشور واریز میگردد .

ماده ۶۵ - هر نوع اصلاح در این قانون از طرف مقامات مربوط طرف مدت یکسال از تاریخ تصویب این قانون برای تصویب به هیئت عالی نظارت پیشنهاد میگردد و پس از انتضای این مدت دولت موظف است لایحه نهائی را به مجلس شورای ملی تقدیم نماید .

ماده ۶۶ - از تاریخ اجرای قانون نظام صنفی آن قسمت از قوانین و مقرراتی که با مقررات این قانون مغایرت دارد ملغی است .

ماده ۶۷ - خدمت در هیئت مدیره اتحادیه منطقه‌ای صنفی ، اتحادیه‌ها مجمع اسور صنفی و شورای مرکزی اصناف افتخاری است و وجهی از این بابت برداشت نخواهد شد . همچنین باعضاء کمیسیون نظارت نیز حق حضور در جلسه کمیسیون نظارت تعلق نخواهد گرفت .

فصل دهم - مجازات

ماده ۶۸ - متخلفین از مقررات زیر با توجه بنوع و اهمیت موضوع به پرداخت جزای نقدی از پنج هزار و یک ریال تا سی هزار ریال محکوم میشوند :

۱ - هر فرد صنفی که انجام کار و یا خدمتی را قبول میکند آن را مطابق مشخصات و متناسب با نوع و اجرت و دستمزد دریافتی انجام ندهد .

۲ - هر فرد صنفی که نظامات صنفی اتحادیه مربوط به خود را طبق مقررات قانون نظام صنفی رعایت و اجراء نکند .

۳ - هر فرد صنفی که برای جلب مشتری در باره محصولات ، یا کالا و یا خدمات برخلاف واقع تبلیغ یا اعلام حراج کند .

ماده ۶۹ - متخلفین از مقررات زیر با توجه بنوع و اهمیت موضوع ، به پرداخت جزای نقدی از پنج هزار و یک ریال تا سی هزار ریال و حبس جنجهای از شصت و یکروز تا ششماه محکوم میشوند .

۱ - هر فرد صنفی که برابر بند ۴ ماده ۱۴ قانون نظام صنفی مکلف به تسلیم صورتحساب میباشد ، صورتحساب به خریدار ندهد .

۲ - هر عمده فروشی که ر موقع فروش و یا سپردن کالا برای فروش به افراد یا واحدهای صنفی ، صورتحسابی که در آن مشخصات و قیمت کتل و ارزش واحد ، بطور روشن در روی اوراق مخصوصی که حاوی عنوان و نشانی کاسل فروشنده باشد به خریدار ندهد و یا صورتحساب را روی نمونه‌های

صوب صادر نمایند و با صورتحساب ناقص بدهد .
۳ - هر فرد صنفی که صورتحساب عمده فروش را ، بشرح مندرج در بند ۲ این ماده در واحد صنفی خود محفوظ ندارد و یا از ارائه آن خودداری کند .
۴ - صاحبان اماکن عمومی که بتشخیص مجمع امور صنفی و تسویب کمیسیون نظارت ، واحدهای صنفی آنها جزو اماکن عمومی شناخته شده باشد ، فهرست ارزش غذایی و اجناس و خدماتی را که برای مشتریان عرضه نمایند در کارتهای مخصوصی در دسترس مشتریان قرار ندهند و همچنین فهرست نرخ غذایی و کالای خود را در مدخل ورودی نصب ننمایند و یا بر مبنای آن صورتحساب بیشتری تسلیم مشتری نمایند .

تبصره - متخلفین از مقررات بند ۲ بعداً کسر مجازات محکوم خواهند شد .
ماده ۷۰ - هر فرد صنفی که برابر بند ۳ ماده ۶۴ قانون نظام صنفی اجرت یا دستمزد خدمات را در تابلوی مخصوص درج ننموده و یا در مدخل محل کسب یا حرفه نصب نکند و یا برچسب روی کالاها الصاق ننماید به حبس جنحه‌ای از شصت و یکروز تا ششماه محکوم میشود .

ماده ۷۱ - هر فرد صنفی که قیمت مندرج در برچسب و یا تابلو را طوری تغییر نماید که با مشخصات کالاها یا مصنوعات یا فرآورده‌ها مطابقت نداشته باشد و یا قیمت و اجرت و دستمزد مندرج در برچسب و یا تابلو را زاید بر نرخ مقرر و یا بدون رعایت ضوابطی که برای تعیین نرخ اعلام میگردد تعیین نماید به حبس جنحه‌ای از شصت و یکروز تا ششماه محکوم میشود .

ماده ۷۲ - هر شخص حقیقی و یا حقوقی که بدون پروانه کسب مبادرت به تأسیس واحد صنفی نماید ، شورای مرکزی اصناف از کار او جلوگیری و محل کسب را تعطیل خواهد کرد . در صورتیکه در واحد صنفی مذکور ارزاق و یا سایر کالاها را مصرفی روزانه عموم عرضه شده باشد شورای مرکزی اصناف طبق مقررات این قانون اقدام و مراتب را بدادگاه اعلام میکند و دادگاه ضمن رسیدگی علاوه بر مجازات مقرر در ماده ۶۸ این قانون حکم به تعطیل قطعی واحد صنفی نیز خواهد کرد .

ماده ۷۳ - هر شخص حقیقی و یا حقوقی که کالاها یا مصنوعات یا فرآورده‌های خود را از نرخ مقرر گرانتر بفروشد و یا اجرت و یا دستمزد خدمات را زاید بر میزان مقرر دریافت دارد و یا ظاهراً با نرخ مقرر و معمولی معامله کرده ولی باطناً وجه بیشتری دریافت نماید و یا با بکاربردن مواد از نوعی که از لحاظ کیفیت نامرغوب و پائین تر است ، مشخصات کالاها یا مصنوعات یا فرآورده‌ها یا ارزش خدمات را پائین بیاورد و یا از حیث وزن یا مقدار کمتر تحویل مشتری بدهد و یا تمهیدی بکاربرد که وجه بیشتری از مشتری دریافت

دارد به پرداخت جزای نقدی از ده هزار ریال تا پانصد هزار ریال یا به حبس
جنه‌ای از ششماه تا یکسال و یا بهر دو مجازات محکوم میشود.

ماده ۷۴ - هر فرد صنفی که کالای خود را پنهان نموده و یا از فروش
آن خودداری کند به جزای نقدی از پنجاه هزار و یک ریال تا یکصد هزار ریال
و یا به حبس جنه‌ای از شصت و یکروز تا سه‌ماه محکوم میشود.

ماده ۷۵ - هر عمده‌فروشی که کالاها یا مصنوعات و یا قوچ‌ورده‌های خود
را به قصد احتکار و یا ایجاد بازار سیاه پنهان نماید بجزای نقدی از یکصد هزار
ریال تا پانصد هزار ریال یا به حبس جنه‌ای از ششماه تا سه‌سال و یا بهر دو
مجازات محکوم میشود.

ماده ۷۶ - در کلیه مواردیکه بموجب این قانون مسئولیت متوجه اشخاص
حقوقی باشد مدیر عامل یا مدیر مسئول شخصیت حقوقی که دستور داده است
مرتکب محسوب میگردد در باره آنان اجراء خواهد شد.

تبصره - در صورتیکه چند نفر یک واحد صنفی را مشترکاً اداره نمایند
متضامناً مسئولیت امور واحد را عهده‌دار خواهند بود.

ماده ۷۷ - افراد صنفی که یکبار به اتهام هریک از تخلفات مندرج در
سواد ۶۸ تا ۷۵ این قانون محکوم شده و ظرف یکسال از تاریخ قطعی حکم
مجدداً مرتکب یکی از تخلفات مذکور در فوق بشوند، علاوه بر کفیل بقر
به تعطیل موقت واحد صنفی یا محل کسب و یا منع از عرضه خدمات از سه‌ماه
تا یکسال محکوم خواهند شد و همچنین عمده‌فروشانیکه به اتهام تخلفات
مندرج در سواد ۶۸ و ۷۲ و ۷۴ این قانون محکوم شده و ظرف یکسال از تاریخ
قطعی حکم، مجدداً مرتکب هریک از تخلفات مندرج یک از تخلفات مذکور
بشوند علاوه بر کفیل بقر به تعطیل موقت محل کسب از سه‌ماه تا یکسال
محکوم خواهند شد و هرگاه تعداد محکومیت افراد صنفی یا عمده‌فروشان شرح
فوق در یکسال از دو بار تجاوز نماید برای بار سوم علاوه بر کفیل بقر به لغو
پروانه و تعطیل واحد صنفی و یا محل کسب نیز محکوم میشوند و اشتغال
مجدد آنها پس از گذشتن یکسال از تاریخ لغو پروانه مزکور به تعمیم
پروانه جدید با رعایت مقررات قانون مربوط خواهند بود.

تبصره - در هر مورد که واحد صنفی یا محل کسب عمده‌فروشی تعطیل
میشود کالاهای فاسدشدنی موجود بوسیله اتحادیه مربوط از طریق حراج بیست
عمده‌فروشی بفروش میرسد و وجوه حاصل به صاحب آن پرداخت میگردد.

ماده ۷۸ - دفاتر دادگاهها مکلفند یک نسخه از احکام صادره را برای
درج در سوابق محکومیت در مورد افراد صنفی به اتحادیه مربوط و در مورد

عمده‌فروشان به شورای مرکزی اصناف محل ارسال دارند .
ماده ۷۹ - سازمانهای انتظامی کشور مکلفند به تقاضای شوراها، مرکزی
اصناف تعداد کافی مأمور بمنظور تسهیل اجرای این قانون و اجرای احکام
دادگاهها در اختیار شوراها، مذکور قرار دهند .

ماده ۸۰ - رسیدگی به تخلفات اداری و انتظامی مسئولان سازمانهای
صنعی مندرج در این قانون طبق آئیننامه‌ای خواهد بود که توسط وزارت
بازرگانی تهیه و بتصویب هیئت عالی نظارت خواهد رسید .

ماده ۸۱ - کسانی که پامپ و بالاک و مهر محلهای تعطیل شده در
اجرای این قانون را بشکنند و محلهای مزبور را بنحوی از انحاء برای کسب
سود استفاده قرار دهند به مجازات مقرر در ماده ۱۱۳ قانون مجازات عمومی
محکوم میشوند .

ماده ۸۲ - هرگاه برای تخلفات مذکور در قانون نظام صنفی در سایر
قوانین کیفر شدیدتری مقرر شده باشد مرتکب به کیفر اشد محکوم خواهد شد .
ماده ۸۳ - کمیسیون نظارت برای اجرای مقررات این فصل مکلف است
ناظرانی از بین معتمدین خود و مصرف کنندگان انتخاب نماید . گزارش
ناظرانی که وسیله کمیسیون نظارت معرفی میشوند و برای آنها از طرف دادستان
دادسرای عمومی یا رئیس دادگاه بخش مستقل محل کارت مخصوصی صادر
میشود در حدود ماده ۳۲۴ قانون آئین دادرسی کیفری معتبر میباشد .

ماده ۸۴ - خریدارن و مصرف کنندگان میتوانند شکایات خود را در مورد
گرانفروشی، احتکار، کم‌فروشی و غیره بشورا، محلی یا اتحادیه‌های منطقه‌ای
صنعی مربوط تسلیم دارند . شورا، محلی و اتحادیه‌های منطقه‌ای صنفی
موظفند بلافاصله شکایت را به ناظران مذکور در این ماده جهت پیگیری و
تعقیب تسلیم نمایند و پس از اخذ نتیجه مراتب را بشاکی اعلام نمایند .

ماده ۸۵ - در صورت اجرای مجازات شرعی مجازات مقرر در این فصل
اعمال نخواهد شد .

قانون راجع به الحاق یک تبصره به ماده (۲) قانون نظام صنفی

(مصوب ۱۳۶۰/۷/۲۱)

ساده واحده - تبصره زیر بعنوان تبصره ۴ به ذیل ماده ۲ قانون نظام صنفی مصوب ۱۳۵۹/۴/۱۳ اضافه میشود .

تبصره ۴ - واحدهای پذیرائی و اقامتی مشمول آئیننامه احداث و توسعه و تجهیز و بهره برداری تأسیسات جهانگردی مصوب خرداد ۱۳۵۴ از مشمول این قانون مستثنی است و وزارت ارشاد میتواند در صورت مشاهده و ثبوت تخلف و مسامحه در اداره امور واحدهای پذیرائی و اقامتی نسبت به خلع مدیر و تعطیل واحد پذیرائی و اقامتی اقدام و با توجه به درجه بندی واحدهای پذیرائی و اقامتی نسبت به نرخ گذاری آنها رأسا اقدام نماید .

قانون اصلاح ماده (۵۶) قانون نظام صنفی مصوب ۱۳۶۷/۹/۲۰

ساده واحده - ماده ۵۶ قانون نظام صنفی مصوب ۱۳۵۹/۴/۱۳ شورای انقلاب جمهوری اسلامی ایران بشرح زیر اصلاح می گردد :

ماده ۵۶ - تنه امور اصناف و پیشه‌وران و نظارت بر مقررات صنفی خارج از محدوده شهرها مادام که شورای شهرستان یا بخش وجود ندارد بعهده یخشرداری مربوطه خواهد بود .

تبصره - آئین نامه اجرائی این ماده توسط وزارتخانه های بازرگانی و کشور تهیه و پس از تصویب هیئت عالی نظارت بدرجع اجرا گذارده خواهد شد .

فصل سوم - تشکیلات تعزیرات حکومتی بخش دولتی

ماده ۱۹ - به منظور اعمال نظارت و کنترل دولت بر فعالیتهای اقتصادی بخش دولتی و تحت پوشش دولت و ملی شده و بانکها و نهادهای انقلاب اسلامی و شرکتهای تابعه و همچنین شرکتهایی که بیش از پنجاه درصد سهام آنها متعلق به دستگاهها و شرکتهای سزور باشد مسئولیت بازرسی، پیگیری و رسیدگی به تخلفات و تعزیرات مربوطه به کمیسیون مرکزی تعزیرات حکومتی بخش دولتی یا تشکیلات و شرح وظایف آتی محول میگردد .

ماده ۲۰ - اعضای کمیسیون مرکزی عبارتند از :

- ۱- معاون نخست وزیر به عنوان رئیس کمیسیون .
- ۲- نماینده دادستان کل کشور از دادسرای انقلاب .
- ۳- معاون برنامه ریزی وزارت کشور .
- ۴- معاون وزارت اطلاعات .
- ۵- معاون امور مالیاتی وزارت امور اقتصادی و دارایی .
- ۶- مدیر عامل سازمان حمایت مصرف کنندگان و تولید کنندگان به نمایندگی از وزارت بازرگانی .

۷- معاون وزارتخانه‌ی ذیربط (حسب مورد) .

تبصره - جلسات کمیسیون مرکزی با حضور ۵ نفر از اعضاء رسمیت مییابد و احکام صادره و مصوبات حداقل با چهار رأی معتبر میباشند .

ماده ۲۱ - در استانهایی که تشکیل کمیسیون تعزیرات حکومتی بخش دولتی با تأیید نخست وزیر ضرورت یابد کمیسویی با ترکیب زیر تشکیل خواهد شد :

- ۱- استاندار به عنوان رئیس کمیسیون .
- ۲- دادستان انقلاب .
- ۳- معاون برنامه ریزی استاندار .
- ۴- مدیر کل اطلاعات .
- ۵- مدیر کل امور اقتصادی و دارایی .

۶- مدیر کل بازرگانی .

۷- مدیر کل وزارتخانه‌ی ذریبط .

بصره - نصاباً رسمیت جلسات کمیسیون تعزیرات حکومتی استان و اعتبار آراء صادره مشابه کمیسیون مرکزی خواهد بود .

ماده‌ی ۲۲- شرح وظایف کمیسیون مرکزی عبارتست از :

۱- پیشنهاد فهرست کالاها و خدمات مشمول طرح تعزیرات حکومتی بخش دولتی .

۲- تشکیل واحدهای داخلی کمیسیون مرکزی و تعیین ترکیب اعضاء و تصویب شرح وظایف و آئیننامه‌ی اجرایی، مالی و استخدامی حداکثر ظرف مدت دو ماه از تاریخ ابلاغ این قانون که به تأیید نخست‌وزیر میرسد .
تب: ره ۱- حداکثر سبالغ پرداختی بابت حقوق و مزایای پرسنل از سقف مشمول شورای حقوق و دستمزد سازمان اموراداری و استخدامی کشور تجاوز نمی‌نماید .

تبصره‌ی ۲- جریمه‌های دریافتی به حساب خزانه واریز میشود و اعتبارات مورد نیاز کمیسیون مرکزی و کمیسیونهای استانها و واحد رسیدگی به شکایات و حقوق بازرسان در سال ۱۳۶۸ با تأیید نخست‌وزیر از محل درآمد سازمان حمایت مصرف‌کنندگان و تولیدکنندگان تأمین و از طریق معاون اجرایی نخست‌وزیر و حسب مورد رئیس کمیسیون مرکزی یا مسوول واحد رسیدگی به شکایات پرداخت میگردد .

۳- تهیه و تصویب آئیننامه‌های اجرایی مربوط به این فصل در چهارچوب این قانون که به تأیید نخست‌وزیر میرسد .

۴- تعیین بازرس و صدور کارت بازرسی از واحدهای مشمول این قانون .

۵- رسیدگی و صدور حکم و اتفاذ تصمیم در مورد تخلفین .

۶- نظارت بر عملکرد کمیسیونهای تعزیرات استانها .

تبصره - رئیس و سایر اعضاء کمیسیون تعزیرات استان در قبال کمیسیون مرکزی در چهارچوب این قانون و آئیننامه‌های مربوطه مسوولیت داشته و در مورد بناد این قانون تابع مقررات و آئیننامه‌های کمیسیون مرکزی میباشد و در صورت احراز تخلف رئیس یا هریک از اعضاء کمیسیون تعزیرات استان، مراتب از سوی کمیسیون مرکزی به واحد رسیدگی به شکایات موضوع ماده ۲۳ احاله خواهد شد .

ماده‌ی ۲۳- به‌منظور رسیدگی به شکایات از احکام صادره‌ی کمیسیون مرکزی و کمیسیونهای استانها و تجدیدنظر در آنها و رسیدگی به تخلفات

مجریان تعزیرات حکومتی بخش دولتی واحدی زیر نظر نخست‌وزیر با ترکیب زیر تشکیل میگردد :

۱- نمایندهی نخست‌وزیر به عنوان رئیس واحد .
۲- یکی از قضات دادگاههای انقلاب به نمایندگی از رئیس دیوانعالی کشور .
۳- یک نفر عضو ثابت از اعضای کمیسیون مرکزی به انتخاب کمیسیون .
تبصره - شرح وظایف و آئیننامهی واحد مزبور بوسیلهی هیأتی مرکب از نمایندهی رئیس دیوان عالی کشور در این واحد، نمایندهی دادستان کل کشور در کمیسیون مرکزی و نه‌ایندگی نخست‌وزیر تهیه میشود و به تأیید رئیس دیوانعالی کشور و نخست‌وزیر میرسد .

ساده ۲۴- آئیننامهی نحوهی رسیدگی کمیسیون تعزیرات حکومتی بخش دولتی توسط هیأت مذکور در تبصرهی ساده ۲۳ تصویب میشود .

ساده ۲۵- مراجع صدور احکام تعزیرات حکومتی بخش دولتی و واحد رسیدگی به شکایات در زمینهی کشف و اثبات جرم، جلوگیری از اسحاء آثار جرم یا تئانی و فرار متهم براساس سوادگی از آئین دادرسی کیفری که توسط هیأت مذکور در تبصرهی مادهی ۲۳ تعیین میشود، اقدام می نمایند .

ساده ۲۶- واحد ای انتظامی اعم از کمیتهی انقلاب اسلامی، زندانداری، شهربانی و همچنین مسوولین بانکها و زندهاها و ادارات ثبت اسناد سراسر کشور و سایر دستگاهها و شرکتهای موضوع ماده ۱۹ حسب مورد مؤافقت نسبت به اجرای احکام صادره از سوی کمیسیون مرکزی یا کمیسیونهای تعزیرات استانها و واحد رسیدگی به شکایات اقدام نمایند .

ساده ۲۷- وزارتخانهها و واحدهای تابعهی آنها موظفند در چهارچوب وظایف قانونی خود ضوابط خاص و دستورالعملهای اجرایی در رابطه با ارقام مشمول طرح را به کمیسیون مرکزی تعزیرات حکومتی بخش دولتی اعلام نمایند .
ساده ۲۸- در مواردی که در اجرای مقررات تعزیرات حکومتی بخش دولتی و اجرای ضوابط توزیع ارقام مشمول طرح، ناهماهنگی و اختلاف نظری بین وزارتخانههای ذیربط باشد، نظر قطعی توسط کمیسویی مرکب از نخست‌وزیر و وزراء امور اقتصادی و دارایی و بازرگانی اعلام و برای دستگاهها لازم الاجراء میباشد .

فصل چهارم - تشکیلات تعزیرات حکومتی بخش غیر دولتی

ساده ۲۹- به منظور اجرای این قانون در بخش غیردولتی ستادی بعنوان

« ستاد مرکزی تعزیرات حکومتی » با ترکیب زیر تشکیل میگردد :

- ۱- وزیر بازرگانی و رئیس هیأت عالی نظارت به عنوان رئیس ستاد .
- ۲- وزیر کشور .

- ۲- رئیس شورای مرکزی اصناف .
- ۴- نماینده‌ی تام‌الاجتیار رئیس دیوانعالی کشور .
- ۵- وزیر صنایع
- ۶- مدیرعامل سازمان حمایت مصرف‌کنندگان و تولیدکنندگان .
- تبصره - جلسات ستاد مرکزی با حضور ۵ نفر از اعضاء رسمیت مییابد و تصمیمات‌ستخذه با حداقل چهار رأی معتبر و لازم‌الاجراء مییابد .
- ماده‌ی ۳- وظایف ستاد مرکزی تعزیرات حکومتی بشرح زیر مییابد :
- ۱- تصویب آئیننامه‌های اجرایی، مالی و استخدامی .
- تبصره - تهیه آئیننامه‌ی اجرایی مربوط به تعزیرات حکومتی بخش غیردولتی به‌عهده‌ی وزارت بازرگانی مییابد .
- ۲- تصویب بودجه‌ی مورد نیاز اجرای طرح برای کلیه‌ی دستگاههای ذیربط در بخش غیر دولتی .
- ۳- تعیین تعداد ناظران و نیروی انسانی اجرایی طرح .
- ۴- ایجاد هماهنگی بین دستگاههای اجرایی .
- ۵- اتخاذ تصمیمهای ضروری در چهارچوب این قانون .
- ماده‌ی ۳۱- وزارت بازرگانی می‌تواند براساس مصوبات ستاد مرکزی تعزیرات حکومتی نسبت به‌استفاد و بکارگاردن ناظران و پرسنل مورد نیاز واحدهای اجرایی در سطح کشور اقدام نماید .
- ناظرانیکه به‌وسیله‌ی وزارت بازرگانی و ادارات مربوطه معرفی میشوند و برای آنها از سوی دادستان انقلاب کارت بازرسی صادر میشود در حدود این قانون ضابط دادگستری محسوب میشوند .
- تبصره‌ی ۱- در شهرها یا بخشهایی که ادارات بازرگانی وجود ندارند وظایف و مسوولیت بازرسی و تعیین ناظران به‌ترتیب به‌عهده‌ی دانستانهای انقلاب یا نماینده‌ی آنان مییابد .
- تبصره‌ی ۲- هزینه‌های اجرای طرح در شهرها و بخشهای مذکور در تبصره فوق بنا به‌پیشنهاد رئیس دیوانعالی کشور و تصویب ستاد مرکزی از سبیل درآمدهای پیش‌بینی شده توسط وزارت بازرگانی تأمین میشود و در اختیار رئیس دیوانعالی کشور قرار میگیرد .
- ماده‌ی ۳۲- مسوولیت هماهنگی، پی‌گیری و بازرسی تخلفات مندرج در فصل اول این قانون و اسورتشکیلاتی آنها به‌عهده‌ی وزارت بازرگانی مییابد و کلیه‌ی دستگاههای اجرایی، انتظامی و بانکها ضمن همکاری لازم مکلف به‌اجرای بخشنامه‌ها و دستورالعملهای مربوطه خواهند بود .
- ماده‌ی ۳۳- ستاد مرکزی تعزیرات حکومتی تعداد ناظران مورد نیاز را

به شورای مرکزی اصناف اعلام می کند و شورای مرکزی اصناف به میزان پیش از دو سوم تعداد مورد نیاز را به ستاد معرفی می نماید تا متاد از بین آنها به میزان یک سوم تعداد مورد نیاز انتخاب و برای صدور کارت به دادسرای انقلاب معرفی نماید.

ماده ۳۴- کلیه ی سازمانهای صنفی و شرکتهای تعاونی صنفی موظف به همکاری با ناظران این قانون خواهند بود و هر گونه عدم همکاری و سوءانگاری، تخلف محسوب میشود و کمیسیونهای نظارت شهرها موظفند با درخواست وزارت بازرگانی نسبت به عزل و نصب مسؤولین سازمانهای مذکور اقدام لازم معمول دارند.

ماده ۳۵- جهت رسیدگی به تخلفات ناظران و مسؤولان ذریعہ، واحدی بنام واحد رسیدگی به شکایات در وزارت بازرگانی تشکیل میشود و در صورت احراز تخلف، موضوع به دادگاههای انقلاب ارجاع میگردد.

تبصره- در شهرها و بخشهای مذکور در تبصره ۱ ماده ۳۱، واحد رسیدگی به شکایات توسط دادسرای انقلاب تعیین میشود.

ماده ۳۶- رسیدگی به تخلفات، مشمول تعزیرات حکومتی بدینش غیر دولتی و صدور حکم، توسط دادگاههای انقلاب اسلامی انجام میگردد و دادسراها و دادگاههای انقلاب اسلامی مکلفند پروندههای تعزیرات حکومتی را خارج از نوبت و مندم بر سایر پروندهها رسیدگی نمایند.

تبصره ۱- دادیاران و دادستانهایی که رئیس دیوانعنی کشور و دادستان دادگاه آنها را صالح بدانند می توانند در خصوص پروندههای تعزیرات حکومتی که به دادگاههای انقلاب ارجاع میشوند احکام تعزیری صادر نمایند.

تبصره ۲- در مورد مجازاتهای تذکر کتبی، اخطار، توبیخ و اخذ تمهید، رسیدگی و صدور حکم به عهده ی وزارت بازرگانی میباشد.

ماده ۳۷- احکام دادگاههای انقلاب در اجرای این قانون قطعی و لازم الاجراست و در صورتی که قاضی صادرکننده حکم متوجه اشتباه شرعی و یا قانونی خود بشود می تواند تقاضای تجدیدنظر نماید و در این صورت چنانچه حکم اجراء نشده باشد، اجرای حکم متوقف میشود.

تبصره ۱- چنانچه دادستان یا جانشین دادستان مجری حکم یا وزارت بازرگانی معتقد به اشتباه قاضی باشند اعتراض خود را به قاضی صادر کننده حکم تذکر میدهند، در صورتیکه قاضی مزبور اعتراض را بپذیرد طبق ذیل این ماده عمل میشود و در غیر این صورت حکم صادره اجراء میشود و تقاضای تجدیدنظر همراه با پرونده به مرجع تجدیدنظر ارسال میگردد.

تبصره ۲- چنانچه محکوم علیه به حکم صادره اعتراض داشته باشد باید

ظرف مدت ده روز از تاریخ ابلاغ حکم و در مواردی که دور از دسترس باشد ظرف مدت بیشتری (حدا کثر ۲۰ روز) که در آئیننامه مشخص میشود، اعتراض نماید، در صورتی که قاضی صادر کننده حکم اعتراض را بپذیرد طبق ذیل این ماده عمل میشود و در غیر اینصورت حکم صادره اجراء میشود و تقاضای تجدیدنظر همراه با پرونده به مرجع تجدیدنظر ارسال میگردد .

تبصره ۳- مرجع تجدیدنظر مذکور در این ماده رئیس دیوانه‌الی کشور میباشد که می‌تواند امر تجدید نظر را حسب مورد به قضاتی که تعیین می‌کند واگذار نماید . تجدیدنظر به ترتیب فوق فقط برای یکبار ممکن خواهد بود .

ماده ۳۸- برای تخفیف و تعلیق مجازات‌ها مقرر در این قانون علاوه بر شرایط لازم طبق قوانین جاری، موافقت دادگاه صادر کننده حکم و دادستان مربوط نیز ضروری میباشد .

ماده ۳۹- کلیه درآمدهای ناشی از جریمه‌های دریافتی به حساب خزانة واریز میشود و وزارت امور اقتصادی و دارایی موظف است اعتبارات مورد نیاز را بر اساس بودجه‌ی مصوب ستاد مرکزی تعزیرات حکومتی از محل وجوه جرایم در اختیار وزارت بازرگانی قرار دهد .

تبصره - وزارت بازرگانی می‌تواند به‌عنوان تنخواه‌گردان تا مبلغ یک میلیارد ریال از محل درآمد سازمان حمایت مصرف‌کنندگان و تولیدکنندگان اخذ نماید .

فصل پنجم - اصلاحات قانون نظام صنفی مصوب ۱۳۵۹/۴/۱۳

شورای انقلاب

ماده ۱- قانون نظامی صنفی مصوب ۱۳۵۹/۴/۱۳ شورای انقلاب با اصلاحات انجام شده و اصلاحات آتی لازم‌الاجراء میباشد .

ماده ۱- وظایف و اختیارات مذکور در قانون نظام صنفی برای دادگاه کیفری : ادراسرای عمومی به دادگاه و ادراسرای انقلاب اسلامی محول میگردد .

ماده ۱- عبارت ذیل به‌عنوان بند ۱۰ به ماده ۴۸ قانون نظام صنفی اضافه میگردد :

« ۱- دادستان انقلاب شهر یا نمایندگی او .

ماده ۱- عبارت ذیل به‌عنوان بند ۱۲ به ماده ۵۲ قانون نظام صنفی اضافه میگردد :

« ۱۲- دادستان کل کشور یا دادستان انقلاب تهران به نمایندگی .

ماده ۱- جمله ذیل به‌عنوان تبصره به ماده ۸۳ قانون نظام صنفی اضافه میگردد :

« تبصره - مدیریت امور ناظران اعم از استخدام، حکم، عزل، نصب و . . .

به : هی وزیرت بازرگانی میباشد.»

قانون اصلاح قانون نظام صنفی مصوب ۱۳۵۹/۴/۱۳ شورای

انقلاب جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۶۸/۲/۳۱

ماده ۱- تبصره ۱ ماده ۲ بصورت زیر اصلاح میگردد :

تبصره ۱- صنفی که دارای قانون خاص هستند از شمول این قانون مستثنی میباشند .

ماده ۲- ماده ۴ بشرح ذیل اصلاح میگردد :

ماده ۴- صنف: آن گروه از اشخاص صنفی اعم از اشخاص حقیقی و حقوقی و مشارکتهای مدنی که طبیعت فعالیت آنان از یک نوع میباشد تشکیل یک صنف را میدهند .

ماده ۳- ماده ۱۲ بشرح ذیل اصلاح میگردد :

ماده ۱۲- کمیسیون نظارت : جمعی است که طبق مقررات این قانون بر سازمانهای صنفی نظارت دارد.

ماده ۴- ماده ۱۳ بشرح ذیل اصلاح میگردد :

ماده ۱۳- هیأت عالی نظارت : جمعی است که به منظور تعیین خطشی، ارشاد، هماهنگی و نظارت بر کلیه سازمانهای صنفی کشور تشکیل میگردد و بالاترین مرجع نظارت بر اسرار اصناف کشور میباشد .
تبصره - سازمانهای صنفی عبارتند از اتحادیه های صنفی، مجمع امور صنفی و شورای مرکزی اصناف .

ماده ۵- تبصره های ذیل به بند ۲ ماده ۴ اضافه میگردد :

تبصره ۱- کلیه شرکتهائی که مشمول قانون نظام صنفی میباشند موظفند ظرف مدت یکسال پس از لازم الاجراء شدن این قانون نسبت به اخذ پروانه کسب از اتحادیه مربوط اقدام نمایند در غیر اینصورت ثبت آنها در اداره کل ثبت شرکتهای غیر قانونی میباشد و همچنین از تاریخ لازم الاجرا شدن این قانون ثبت شرکتهای مشمول قانون نظام صنفی فاقد پروانه کسب ممنوع خواهد بود .

تبصره ۲- صدور بیش از یک پروانه کسب غیر تولیدی برای هر شخص در سوادری که متقاضی دیگری وجود دارد ممنوع میباشد .

تبصره ۳- کمیسیون نظارت : شهر موظف است براساس اسکانات و به منظور رعایت مصالح عمومی و حفظ و حقوق دیگران در ابتدای هر سال براساس خطشی تعیین شده از سوی هیأت عالی نظارت تعداد واحدهای مورد نیاز هر صنف را در هر شهر مشخص و جهت صدور پروانه کسب به اتحادیه های صنفی مربوطه ابلاغ نماید .

ماده ۶- ماده ۱۰ و تبصره آن بشرح ذیل اصلاح میگردد :

ماده ۱۰ - تأسیس هر نوع محل کسب و واحد صنفی و اشتغال به هر نوع کسب و حرفه مستلزم داشتن صلاحیت و پروانه از اتحادیه صنفی مربوط خواهد بود در غیر اینصورت فعالیت آنان غیر قانونی محسوب میگردد.

تبصره - اتحادیه‌های صنفی مکلفند قبل از صدور پروانه کسب به منظور رعایت قوانین و مقررات کتبا از شهرداری و سازمانهای مربوط به ترافیک، بیمه، مالیات، عوارض و سایر ارگانهای ذیربط استعلام و پس از کسب نظر نسبت به صدور پروانه کسب واحد صنفی اقدام نمایند. کلیه دستگاههای مذکور موظفند حداکثر ظرف مدت ۱۰ روز اداری از تاریخ دریافت استعلام نظر خود را اعلام نمایند در غیر اینصورت اتوماتیک مجاز به صدور پروانه کسب خواهد بود.

ماده ۷- ماده جدید بعنوان ماده ۱۰ مکرر بصرح ذیل به قانون نظام صنفی اضافه میگردد :

ماده ۱۰ مکرر - واحدهای صنفی مکلفند در پایان هر سال عوارض مقرره، بیمه و مالیات را پرداخته و هر پنجسال یکبار نسبت به تمدید پروانه کسب اقدام نمایند.

ماده ۸- تبصره ذیل بعنوان تبصره ۴ به ماده ۲۲ اضافه میگردد :

تبصره ۴- تشخیص لزوم تشکیل اتحادیه‌های منطقه‌ای و تعداد اینگونه اتحادیه‌ها با هیات عالی نظارت خواهد بود که توسط شهرداری منطقه‌بندی شده است با هیات عالی نظارت خواهد بود.

ماده ۹- تبصره بند ۳ ماده ۲۳ بشرح ذیل اصلاح میگردد :

تبصره - در مورد آن دسته از صنفی که ملزم به رعایت مقررات کمیته انقلاب اسلامی میباشند جلب نظر کمیته نیز ضروری است و واحدهای صنفی مشمول مکلف به رعایت آئیننامه اماکن عمومی کمیته انقلاب اسلامی میباشند. ضمناً در شهرهایی که کمیته انقلاب اسلامی وجود ندارد مسوولیت فوق بعهده شهربانی جمهوری اسلامی ایران میباید.

ماده ۱۰- تبصره ذیل به ماده ۲۴ اضافه میگردد :

تبصره - مدت خدمت و مسوولیت اعضاء هیاتمدیره اتحادیه‌های صنفی از تاریخ انتخابات چهار سال تمام میباید کمیسیون نظارت موظف است قبل از پایان هر دوره انتخابات جدید را برگزار کند و در صورت عزل هیاتمدیره کمیسیون نظارت موظف است حداکثر ظرف مدت دو ماه نسبت به برگزاری انتخابات جدید اقدام نماید.

ماده ۱۱- بند ۲ ماده ۲۵ بشرح ذیل اصلاح میگردد :

۲- صدور پروانه کسب به اساس مدارک ارائه شده توسط اتحادیه‌های منطقه‌ای ضمن رعایت ماده ۱۵ این قانون.

ماده ۱۲- بند ذیل بعنوان بند ۹ و یک تبصره بشرح ذیل به ماده ۲۵ اضافه میگردد:

۹- اجرای مصوبات و بخشنامه‌های هیات‌عالی و کمیسیون نظارت که در چهارچوب این قانون بوده و از طریق مجمع امور صنفی به اتحادیه ابلاغ میگردد.

تبصره - مجمع امور صنفی موظف است مصوبات و بخشنامه‌های هیات‌عالی و کمیسیون نظارت را ظرف مدت ۱۰ روز از تاریخ دریافت به اتحادیه‌های صنفی ابلاغ نماید. پس از انقضای مدت مذکور هیات‌عالی و کمیسیون نظارت میتوانند رأساً مصوبات و بخشنامه‌های خود را به اتحادیه صنفی جهت اجراء ابلاغ نمایند.

ماده ۱۳- ماده ۲۶ بشرح ذیل اصلاح میگردد:

ماده ۲۶- هیات رئیس هر اتحادیه مرکزی یا اتحادیه‌های صنفی مکلفند یک نفر از اعضاء خود را بعنوان نماینده رسمی برای عضویت در مجمع امور صنفی به کمیسیون نظارت معرفی کنند.

ماده ۱۴- تبصره ماده ۳۰ بشرح ذیل اصلاح میگردد:

تبصره - مدت مأموریت نماینده اتحادیه صنفی در مجمع امور صنفی با انتخاب هیات رئیس جدید اتحادیه سبباً در صورت فوت و یا محرومیت از حقوق اجتماعی یا استعفا یا حجره، اتحادیه فرد دیگری را برای باقیمانده مدت به مجمع امور صنفی معرفی خواهد کرد.

عزل نماینده به پیشنهاد اتحادیه و تصویب مجمع امور صنفی خواهد بود و انتخاب مجدد در ادوار بعدی بلامانع است.

ماده ۱۵- بند ۹ ماده ۳۳ بشرح ذیل اصلاح میگردد:

۹- معرفی یک نفر نماینده از بین خود به کمیسیون نظارت جهت نظارت بر حسن اجرای انتخابات هیات‌مدیره اتحادیه‌های صنفی.

ماده ۱۶- ماده جدید بعنوان ماده ۳۶ مکرر بشرح ذیل به قانون نظام

صنفی اضافه میگردد:

ماده ۳۶ مکرر - پرداخت عوارض توسط واحدهای کسبی بدون پروانه که در سطح شهرها ایجاد شده‌اند سوجد هیچ حقی از حقوق صنفی مانند صدور پروانه کسب نخواهد بود و نیز پرداخت عوارض و صدور مناصحاً حساب مانع از اجرای طرح جامع شهر و سایر ضوابط و مقررات مرتبط با نظایف و اختیارات شهرداریها نخواهد بود.

ماده ۱۷- بند ۴ و ۵ ماده ۳۹ بشرح ذیل اصلاح میگردد:
۴- عدم اجراء ضوابط شترداری و کمیته انقلاب اسلامی در مورد واحدهای صنفی و همچنین خودداری از پرداخت عوارض مربوط به کسب.
۵- عدم اجراء دستورات قانونی اتحادیه به تشخیص کمیسیون حل اختلاف جمیع امور صنفی.

ماده ۱۸- دو بند ذیل بعنوان بندهای ۶ و ۷ به ماده ۳۹ اضافه میگردد:
۶- عدم اجراء مصوبات هیات عالی و کمیسیون نظارت در چهارچوب این قانون.

۷- تولید یا اصرار و تداوم در عرضه کالاهای غیراستاندارد از کالاهای مشمول استاندارد اجباری پس از سه بار اخطار توسط مؤسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی.

ماده ۱۹- ماده ۴ و تبصره آن بشرح ذیل اصلاح میگردد:
ماده ۴- مجمع امور صنفی در اولین جلسه خود پس از انتخاب هیات رئیسه از بین خود افرادی را به عنوان اعضاء شورای مرکزی اصناف برای مدت ۴ سال انتخاب می نماید تصمیمات این شورا با اکثریت نصف بعلاوه یک آراء حاضرین در جلسه معتبر خواهد بود.

تبصره- تعداد اعضاء شورای مرکزی اصناف به تناسب جمعیت شهرها در آئیننامه ای که توسط وزارتخانه های بازرگانی و کشور تهیه و به تصویب شورای هیات عالی نظارت خواهد رسید تعیین خواهد شد.
ماده ۲- بند ۷ ماده ۴ حذف گردید.

ماده ۳- ماده ۴ و تبصره های آن بشرح ذیل اصلاح میگردد:

ماده ۴- کمیسیون نظارت با عضویت رؤسای ادارات:

۱- بازرگانی (رئیس کمیسیون)

۲- کار و اسوراجتماعی

۳- کشاورزی

۴- اسوراتصادی و دارائی

۵- صنایع سنگین

۶- صنایع

۷- معادن و فلزات

۸- کمیته انقلاب اسلامی

۹- شهردار

۱۰- رئیس شورای شهر

۱۱- رئیس شورای مرکزی اصناف

۱- نماینده دادستان

۱-۳- نماینده استانداری در مرکز استان و نماینده فرماندار یا بخشدار در مراکز فرمانداری و بخشداری تشکیل و تصمیمات با حداقل ۷ رأی معتبر خواهد بود.

تبصره ۱- در شهرهاییکه اداره بازرگانی وجود ندارد رئیس کمیسیون نظارت از بین سایر رؤسای ادارات دولتی فوق‌الذکر به پیشنهاد فرماندار و به موجب حکم مدیرکل بازرگانی استان تعیین خواهد شد.

تبصره ۲- در غیاب شورای شهر یکنفر معتمد محل به انتخاب شهردار و با تایید قائم‌مقام قانونی شورای شهر همان محل عضویت کمیسیون نظارت را خواهد داشت.

تبصره ۳- در تهران هیأت‌عالی نظارت وظایف کمیسیون نظارت را انجام خواهد داد و میتواند تمام یا قسمتی از وظایف خود را به کمیسیون یا کمیسیونهایی مرکب از نمایندگان خود اعم از اعضاء هیأت یا افراد دیگر واگذار کند.

ماده ۲۲- ماده ۵۲ شرح ذیل اصلاح میگردد:

ماده ۵۲- هیأت‌عالی نظارت از اشخاص زیر تشکیل میشود:

۱- وزیر بازرگانی - رئیس هیأت

۲- وزیر کشور

۳- وزیر امور اقتصادی و دارایی

۴- وزیر صنایع سنگین

۵- وزیر صنایع

۶- وزیر معادن و فلزات

۷- وزیر کار و امور اجتماعی

۸- وزیر کشاورزی

۹- شهردار تهران

۱۰- فرمانده کل کمیته‌های انقلاب اسلامی

۱۱- رئیس شورای مرکزی اصناف شهر تهران

۱۲- رئیس شورای شهر تهران

۱۳- سه نفر از افراد بصیر در امور اقتصادی و اجتماعی و حقوقی و صنفی

که به پیشنهاد نخست‌وزیر و با حکم رئیس جمهور برای مدت چهار سال منصوب میشوند.

انتخاب مجدد آنان بلاسناد است.

ماده ۲۳ - یک بند بعنوان بند ۸ و یک تبصره بشرح ذیل بماده ۴ اضافه میگردد :

۸- تعیین خط مشی کلی در خصوص صدور پروانه کسب ویکتواخت کردن شکل پروانه کسب در سطح کشور.
تبصره - کلیه سازمانهای صنفی که به موجب این قانون مکلف به تهیه آئیننامه و ارسال آن به هیأت عالی نظارت میباشند موظفند حداکثر ظرف مدت ۳ ماه نسبت به تدوین آئیننامه و ارسال آن به هیأت ماکور اقدام نمایند در غیر اینصورت وزرای هیأت عالی نظارت میتواند رأساً نسبت به تهیه و تصویب آئیننامه های مورد لزوم اقدام و مراتب را جهت اجرا به سازمانهای صنفی کشور ابلاغ نماید و تغییرات بعدی آئیننامه توسط وزرای هیأت عالی نظارت انجام میگردد .

ماده ۲۴ - اصلاح ذیل در قانون اصلاح ماده ۵۶ قانون نظام صنفی مصوب بیستم آذرماه ۱۳۶۷ بعمل آید .

- بعد از عبارت خارج از محدود کلمه « حفاظتی » اضافه میگردد .

ماده ۲۵ - ماده ۶۷ بشرح ذیل اصلاح میگردد :

ماده ۶۷ - اتحادیه های صنفی میتوانند برای خدمات اعضای هیأت مدیره خود برحسب آئیننامه ای که بتصویب وزرای هیأت عالی نظارت خواهد رسید مالیاتی را از محل درآمدهای خود در بودجه سالانه پیش بینی و پرداخت نمایند .

ماده ۲۶ - ماده جدید بعنوان ماده ۶۷ مکرر بشرح ذیل به قانون نظام صنفی اضافه میگردد :

ماده ۶۷ مکرر - سازمانهای صنفی موظف به اجرای مصوبات هیأت عالی و کمیسیون نظارت در چهارچوبه این قانون میباشند .

مواد (۸) تا (۲۳) قانون ایجاد تسهیلات لازم جهت صدور پروانه کسب برای

جانبازان ، اسرای آزاد شده و خانواده محترم شهداء و مفقودین و اصلاح

موادی از قانون نظام صنفی مصوب ۱۳۶۸/۱۲/۱۳

اصلاح موادی از قانون نظام صنفی

ماده ۸ - تبصره ذیل به ماده ۴ اضافه می گردد :

تبصره - انواع صنف به چهار گروه ذیل تقسیم می گردد :

۱ - صنوف تولیدی - آن دسته از صنوفی که فعالیت و خلاقیت های آنها منجر به تغییر فیزیکی و یا شیمیائی موادگشته و منحصرآ تولیدات خودراستقیم یا غیر مستقیم در اختیار مصرف کننده قرار میدهند صنف تولیدی نامیده میشود .

۲ - صنوف خدمات فنی - آن دسته از صنوفی که فعالیت آنها منجر به رفع عیب و نقص یا مرمت و نگهداری کالا می‌گردد یا اشتغال به آن مستلزم داشتن صلاحیت فنی لازم می‌باشد ، صنف خدمات فنی نامیده می‌شود .

۳ - صنوف توزیعی - آن دسته از صنوفی که صرفاً نسبت به عرضه کالا از محل واردات یا تولیدات داخلی اقدام می‌نمایند بدون آنکه در تولید کالا یا تغییر دادن کیفیت آن نقش داشته باشند صنف توزیع نامیده می‌شود .

۴ - صنوف خدماتی - آن دسته از صنوفی که با فعالیت‌های خود قسمتی از نیازهای جامعه را تأمین نموده و این فعالیت در زمینه تبدیل مواد به فرآورده و یا خدمات فنی نباشد ، صنف خدماتی نامیده می‌شود .

ماده ۹ - ماده ۹ به شرح ذیل اصلاح می‌گردد :

میزان و نحوه وصول درآمدهای صنوفی که از طریق حق عضویت افراد صنفی ، حق خدمات فنی ، آموزشی و کمکهای مجامع امور صنفی کسب می‌گردد متناسب با وضعیت اتحادیه و نوع نخل و شهر مربوطه و همچنین مالیاتی که اتحادیه‌های صنفی به حساب مجمع امور صنفی ذیربط واریز می‌نمایند ، حسب آئین‌نامه‌هایی که توسط وزارت بازرگانی و با کسب نظر مجامع امور صنفی تهیه و به تصویب هیأت عالی نظارت خواهد رسید ، مشخص می‌گردد .

ماده ۱۰ - ماده ۱۰ به دو تبصره در ابتدای فصل پنجم اضافه می‌شود :

مجمع امور صنفی به دو طریق زیر از نمایندگان منتخب اتحادیه‌های مرکزی و ... یا اتحادیه‌های صنفی تشکیل می‌گردد :

الف - مجمع امور صنفی اتحادیه‌های تولیدی ، خدمات فنی .

ب - مجمع امور صنفی اتحادیه‌های توزیعی ، خدماتی .

تبصره ۱ - در کلیه مواردی که در این قانون مجمع امور صنفی قید گردیده است وظایف و اختیارات بر حسب مجامع امور صنفی صنوف تولیدی و خدمات فنی و یا صنوف توزیعی و خدماتی تفکیک می‌گردد و دارائی‌ها و اموال موجود به نسبت آورده‌های نقدی و غیر نقدی هر اتحادیه بین دو مجمع مذکور تقسیم می‌گردد . کمیسیون‌ها - نظارت مرجع رسیدگی به اختلافات این موضوع می‌باشند .

تبصره ۲ - لیست صنوف و اتحادیه‌های تولیدی ، خدمات فنی و توزیعی ، خدماتی حداکثر ظرف مدت دو ماه توسط هیأت عالی نظارت تفکیک و تعیین

خواهد شد سپس کلیه اتحادیه‌ها موظفند نماینده خود را جهت تشکیل مجمع صنفی مربوطه معرفی نمایند و کمیسیون‌های نظارت مکلفند حداکثر ظرف مدت یک ماه نسبت به انتخابات مجامع فوق اقدام نمایند و پس از طی مراحل مذکور کلیه مجامع قبل منحل خواهد بود .

ماده ۱۱ - بند ۶ ماده ۳۳ بشرح ذیل اصلاح می‌گردد :

۶ - نظارت در اجرای مقررات فنی ، بهداشتی ، ایمنی ، حفاظتی ، بیمه‌گذاری و سایر مقررات مربوط به شرایط واحدهای صنفی که از طرف مقامات صالح وضع می‌شود و همچنین همکاری با مابورین مربوط در اجرای مقررات مذکور بوسیله اتحادیه‌ها ، در هر موقع که از طرف مجمع امور صنفی ترتیباتی برای رعایت بهداشت ، ایمنی و یا زیبایی محل کسب تعیین و ابلاغ می‌گردد و افراد صنفی در انجام ترتیبات مذکور با مخالفت مالک ملک مواجه می‌شوند ، می‌توانند با جلب موافقت مجمع امور صنفی مربوطه با هزینه خود اقدام لازم را به عمل آورند . تصمیمات مجمع امور صنفی و اجرای آن باید به نحوی باشد که به تشخیص شهرداری موجب تغییر اساسی ساختمان نگردد و همچنین مغایر با ضوابط شهرسازی نباشد .

ماده ۱۲ - دو تبصره ذیل به عنوان تبصره‌های ۴ و ۵ به ماده ۳ اضافه می‌گردد :

تبصره ۴ - در صورت رای کمیسیون نظارت مبنی بر لزوم صدور پروانه کسب ، استتکاف اتحادیه صنفی از صدور آن بیخلاف از قانون محسوب شده و کمیسیون نظارت بر اساس بند ۴ ماده ۴۰ این قانون عمل خواهد نمود .
تبصره ۵ - صنفی که تعداد آنها به حد نصاب تشکیل اتحادیه نرسیده و یا فاقد اتحادیه بوده و قابل ادغام در اتحادیه صنفی دیگر نباشد از طریق اتحادیه همگن که توسط کمیسیون نظارت تعیین می‌گردد ، پروانه کسب براساس این قانون صادر خواهد شد .

ماده ۱۳ - ماده ۳۶ قانون نظام صنفی به شرح زیر اصلاح می‌گردد :
اتحادیه‌های صنفی مکلفند نسبت به کلیه پروانه‌های کسب که قبل از این اصلاحیه صادر گردیده ، رسیدگی لازم معمول و حداکثر ظرف مدت شش ماه نسبت به تعویض و صدور پروانه جدید طبق مفاد این قانون اقدام نمایند . پس

از مینلت تعیین شده در صورت عدم مراجعه صاحبان پروانه ، کلاه پروانه‌های صادره قبلی از درجه اعتبار ساقط بوده و با صاحبان پروانه‌های بدکور همانند افراد فاقد پروانه رفتار خواهد شد .

ماده ۱۴ - بند ۳ ماده ۴۰ به شرح ذیل اصلاح می‌گردد :

کمیسیون موظف است نتیجه بررسی و گزارش‌های خود را به هیات رئیس مجمع امور صنفی مربوطه جهت اتخاذ تصمیم تسلیم نماید .

ماده ۱۵ - ماده ۴۸ به شرح ذیل اصلاح می‌گردد و تبصره‌های آن عیناً به قوت خود باقیست :

کمیسیون نظارت با عضویت رؤسای ادارات .

رئیس کمیسیون

۱ - بازرگانی

۲ - کارو امور اجتماعی

۳ - کشاورزی

۴ - امور اقتصادی و دارائی

۵ - صنایع

۶ - بهداشت ، درمان و آموزش پزشکی

۷ - کمیته انقلاب اسلامی

۸ - شهرداری

۹ - رئیس شورای شهر

۱۰ - رئیس مجمع امور صنفی تولیدی ، خدمات فنی

۱۱ - رئیس مجمع امور صنفی توزیعی ، خدماتی .

۱۲ - نماینده دادستان

۱۳ - نماینده استانداری دو مرکز استان و نماینده فرمانداری و یا بخشداری در مراکز فرمانداری و بخشداری تشکیل و با حضور حداقل ۷ نفر رسمیت‌یابند و تصمیمات با دو سوم مجموع آراء حاضرین معتبر خواهد بود .

ماده ۱۴ - بند ذیل بعنوان بند ۵ به ماده ۹ اضافه می‌گردد :

۵ - رسیدگی و بازرسی عملکرد سازمان‌های صنفی و تطبیق اقدامات انجام

شده آنها با قوانین و مقررات مربوط .

تبصره - سازمان‌های صنفی موظفند همکاری لازم را در این مورد به عمل

آورند .

ماده ۱۷ - بند ۹ الی ۱۴ ماده ۵۳ حذف و بندهای ذیل به عنوان بندهای ۱۰ و ۱۱ به آن اضافه می‌گردد :

۹ - وزیر بهداشت ، درمان و آموزش پزشکی

۱۰ - وزیر دادگستری

ماده ۱۸ - موارد ذیل در قانون نظام صنفی حذف گردید :

ماده ۱۱ ، بند ۱ ماده ۲۳ ، فصل ششم به همراه مواد ۴۶ و ۴۷ ، ماده

۶۱ و ۶۳ و ۶۴ و ۶۵

ماده ۱۹ - در موارد ذیل « شورای مرکزی اصناف » حذف و عبارت

« مجمع امور صنفی ذریبط » جایگزین می‌گردد :

بند ۷ ماده ۲۵ ، تبصره ۱ ماده ۳۹ ، ماده ۴۰ ، بند ۴ و ۶ ماده ۵۰ ،

ماده ۶۰ ، تبصره ۱ و ۵ ماده ۶۰ ، ماده ۶۲ .

ماده ۲۰ - در موارد ذیل عبارت « شورای مرکزی اصناف » حذف می‌گردد :

تبصره ماده ۱۳ ، ماده ۳۲ ، ماده ۵۵

ماده ۲۱ - تبصره ۴ ماده ۶۰ به شرح ذیل اصلاح گردید :

اظهارنظر در مورد درآمد رؤسای اتحادیه‌ها با مجمع امور صنفی ذریبط

و اظهارنظر در مورد درآمد اعضاء مجمع امور صنفی با کمیسیون نظارت

خواهد بود . در صورت بروز اختلاف با رعایت بند ۱ ماده ۵ طبق مقررات

عمومی مالیات‌های مستقیم نسبت به مورد اختلاف رسیدگی خواهد شد .

ماده ۲۲ - در ماده ۷۲ عبارت « شورای مرکزی اصناف » حذف و به جای

آن عبارت « اتحادیه صنف مربوطه » جایگزین می‌گردد .

ماده ۲۳ - از تاریخ لازم‌الاجرا شدن این قانون کلیه شوراهای مرکزی

اصناف منحل می‌گردد .

قانون اصلاح تبصره (۱) ماده (۵) قانون اصلاح

قانون نظام صنفی مصوب ۱۳۶۸/۲/۳۱

(مصوب ۱۳۷۴/۶/۲۶)

ماده واحده - تبصره ۱ ماده ۵ قانون اصلاح قانون نظام صنفی مصوب

۱۳۶۸/۲/۳۱ به شرح زیر اصلاح می‌گردد :

تبصره ۱ - کلیه شرکتها و مؤسساتی که مشمول قانون نظام صنفی می‌باشند

موظفند ظرف یکسال پس از لازم‌الاجرا شدن این قانون نسبت به اخذ پروانه کسب از

اتحادیه مربوطه اقدام کنند. کلیه شرکتهای جدیدالتاسیس که مشمول قانون نظام

صنفی می‌باشند پس از ثبت شرکت، موظفند برای شروع فعالیت به اتحادیه مربوطه

مراجعه و نسبت به اخذ پروانه کسب اقدام نمایند.
تشخیص انطباق فعالیت شرکتها با مقررات قانون نظام صنفی و مراعات مفاد این تبصره و اعلام مشمولیت شرکتها با کمیسیون نظارت است. مرجع ثبت شرکتها موظف است یک نسخه از آگهی تأسیس را جهت اطلاع و بررسی به کمیسیون نظارت ارسال دارد. کمیسیون نظارت موظف است حداکثر ظرف ۱۵ روز پس از اطلاع از ثبت شرکت مشمول بودن با مقررات قانون نظام صنفی را به متقاضی شرکت اعلام نماید. شرکتها و مؤسسات موضوع این قانون صرفاً در هر رشته که بتوانند پروانه کسب تحصیل نمایند مجاز به فعالیت بوده، در غیر اینصورت اتحادیه مربوطه طبق قانون از فعالیت آنها جلوگیری خواهد نمود.
در شهرهائی که کمیسیون نظارت تشکیل نگردیده کمیسیون نظارت مرکز استان نسبت به امور مذکور اقدام می نماید.

مواد (۵۴۳) تا (۵۴۶) قانون مجازات اسلامی مصوب ۱۳۷۵/۳/۲

فصل ششم - محو یا شکستن مهر و پلمپ و سرقت نوشته‌ها از اماکن دولتی
ماده ۵۴۳ - هرگاه محلی یا چیزی بر حسب امر مقامات صالح رسمی مهر یا پلمپ شده باشد و کسی عالماً و عامداً آنها را بشکند یا محو نماید یا عملی مرتکب شود که در حکم محو یا شکستن پلمپ تلقی شود مرتکب به حبس از سه ماه تا دو سال محکوم خواهد شد.

در صورتی که مستحفظ آن مرتکب شده باشد به حبس از یک تا دو سال محکوم می‌شود و اگر ارتکاب به واسطه اهمال مستحفظ واقع گردد مجازات مستحفظ یک تا شش ماه حبس یا حداکثر (۷۴) ضربه شلاق خواهد بود.

ماده ۵۴۴ - هرگاه بعضی یا کل نوشته‌ها یا اسناد یا اوراق یا دفاتر یا مطالبی که در دفاتر ثبت و ضبط دولتی مندرج به در اماکن دولتی محفوظ یا نزد اشخاص که رسماً مأمور حفظ آنها هستند سپرده شده باشند، ربهود یا تخریب یا برخلاف مقررات معدوم شود دفتر دار و مباشر ثبت و ضبط اسناد مذکور و سایر اشخاص که به واسطه اهمال آنها جرم مذکور وقوع یافته است، به حبس از شش ماه تا دو سال محکوم خواهند شد.

ماده ۵۴۵ - مرتکبین هر یک از انواع و اقسام جرمهای مشروح در ماده فوق به حبس از سه تا شش سال محکوم خواهند گردید و اگر امانت‌دار یا مستحفظ مرتکب یکی از جرایم فوق‌الذکر شود به سه تا ده سال حبس محکوم خواهد شد.

ماده ۵۴۶ - در صورتی که مرتکب به عنف مهر یا پلمپ را محو نماید یا بشکند یا عملی مرتکب شود که در حکم محو یا شکستن پلمپ تلقی شود یا نوشته یا اسناد را بر بارید یا معدوم کند، سبب مورد به حداکثر مجازاتهای مقرر در مواد قبل محکوم خواهد شد و این مجازات مانع از اجرای مجازات جرایمی که از قهر و تشدید حاصل می‌گردد نیست نخواهد بود.

قانون اصلاح قانون تعزیرات حکومتی مصوب ۶۷/۱۲/۲۳ مجمع تشخیص مصلحت نظام (مصوب ۱۳۷۳/۷/۱۹ مجمع تشخیص مصلحت نظام)

ماده یازدهم - با توجه به ضرورت نظارت و کنترل دولت بر امور اقتصادی و لزوم هماهنگی مراجع قیمت گذاری، و توزیع کالا و اجرای مقررات و ضوابط مربوط به آن کلیه امور تعزیرات حکومتی بخش دولتی و غیر دولتی اعم از امور بازرسی و نظارت، رسیدگی و صدور حکم قطعی و اجرای آن به دولت (قوه مجریه) حواله می گردد تا بر اساس جرائم و مجازاتهای مقرر در قانون تعزیرات حکومتی مصوب ۶۷/۱۲/۲۳ اقدام نماید.

تبصره ۱ - مراتب تعزیری تذکر، اخطار و اخذ تعهد کنسی حذف می گردد:

تبصره ۲ - سازمان، تشکیلات و عوامل نظارت و بازرسی، رسیدگی، صدور

حکم و اجرای آن تجدیدنظر و رسیدگی به شکایات و شرح وظایف آنها، نحوه رسیدگی و ضوابط اجرایی، مالی و استخدامی بموجب آئین نامه ای خواهد بود که به تصویب هیأت دولت می رسد و آن قسمت از فصلهای سوم و چهارم قانون تعزیرات حکومتی مصوب ۶۷/۱۲/۲۳ که معاینه این قانون است و تشکیلات موضوع آن لغو و وظایف و اختیارات تشکیلات و مراجع مقرر در آنها برعهده عوامل و سازمانها و راجعی است که در آیین نامه مصوب هیأت وزیران معین می شود.

تبصره ۳ - برای وصول به اهداف مقرر در این قانون دولت می تواند در موارد لزوم تصمیمات مراجع قیمت گذاری و تعیین شبکه های توزیع را هماهنگ و اصلاح نماید.

تبصره ۴ - دادگستری و نیروی انتظامی و کلیه دستگاههای اجرایی و شرکتی تحت پوشش دولت و ملی شده و نهادهای انقلابی و مؤسسات عمومی غیر دولتی و شرکتها و سازمانهای تابعه و سازمان ثبت اسناد و املاک کشور و زندانها و رختخوابها نسبت به اجرای احکام تعزیراتی موضوع این قانون اقدام نمایند.

تبصره ۵ - کلیه درآمدهای ناشی از جریمه های دریافتی به حساب ویژه ای واریز می شود تا با تصویب هیأت وزیران برای اجرای قانون و ساماندهی امر توزیع به مصرف برسد.

تبصره ۶ - از تاریخ ابلاغ این قانون مصوبه مورخ ۱۳۶۹/۹/۲۷ مجمع تشخیص مصلحت نظام در خصوص تعزیرات حکومتی بخش دولتی و سایر قوانین و مقررات معاینه لغو می گردد.

ورود به اداره قوانین شورای نگهبان

تاریخ ثبت: ۱۳ / ۱ /

شماره ثبت:

شماره دفتر کل:

شماره شناسه: ۷۶ -

دایره چاپ و انتشار:

شماره دفتر: ۳۱۱۱
تاریخ ثبت: ۱۳۶۹/۹/۲۷
شماره برگ: ۱۱
اقدام کننده: [مهر]